

J E G Y Z Ó K Ö N Y V

Készült Nagykanizsa Megyei Jogú Város Közgyűlése 2001. július 26-án (csütörtök) 14.00 órakor tartott **szoron kívüli** üléséről.

Az ülés helye: Hevesi Sándor Művelődési Központ Kamaraterme
(Nagykanizsa, Széchenyi tér 5-9.)

Jelen vannak: Antalics Dezső, Dr. Baranyi Enikő, Bicsák Miklós, Birkner Zoltán, Böröcz Zoltán, Budai István, Dr. Csákai Iván, Cserti Tibor, Dr. Gőgös Péter, Gyalókai Zoltán, Dr. Horváth György, Dr. Kalmár Béla, Kiss László, Marton István, Mayer Ferenc, Röst János, Tarnóczy Attila, Teleki László, Tóth László, Tóth Zsuzsanna, Tüttő István képviselők.

Tanácskozási joggal megjelent: Szabóné Dr. Csányi Mariann jegyző, Dr. Gyergyák Krisztina aljegyző, Burján Emese kabinetvezető, Karmazin József főépítész, Szokolné Dr. Szolik Enikő irodavezető, Zakó László országgyűlési képviselő, Schmidt László ügyvezető, Dr. Balogh Attila

Megjelentek: Marton Györgyi a Zalai Hírlap munkatársa

Tüttő István: Tisztelt Közgyűlés! Köszöntöm vendégeinket, a média képviselőit, a Polgármesteri Hivatal képviselőit, képviselőtársaimat. Megállapítom, hogy a képviselőknek több mint a fele jelen van, ezért az ülés határozatképes, azt megnyitom.

10 aláírással érkezett egy felkérés, hogy szoron kívüli ülést tartsunk, mely a NagyPlus Rt-vel kapcsolatos tájékoztatásról szól. Kérem, először döntenünk kell, hogy egyáltalán tartunk-e közgyűlést. Aki egyetért azzal, hogy ma ezt a témát tárgyaljuk, az igennel, aki nem, nem vagy egyébvel szavaz. Kérem a szavazatukat.

A közgyűlés 14 szavazattal, 2 ellenszavazattal és 3 tartózkodással a javaslatot elfogadja és a következő napirendi pontot tárgyalja:

Napirendi pont:

1. A NagyPlus Rt-vel kapcsolatos tájékoztatás (írásban)

Előadó: Tüttő István polgármester

Tüttő István: Javaslom, hogy zárt ülésen tárgyaljuk, mert sok mindentről kell szólni. Birkner úr kinek válaszol?

Birkner Zoltán: Mi kezdeményeztük ennek a mai nyári közgyűlésnek az összehívását. A kezdeményezésünknek az oka nagyon egyszerű volt. Július 30-án lesz egy nagyon fontos megbeszélés a NagyPlus Rt. életében, ahol ugye delegált tagunk van, aki kérte az önkormányzat, illetve a képviselőtestület segítségét abban, hogy milyen szinten és milyen módon tárgyalhat. Ez az egyik oldala a dolognak. A másik pedig, kíváncsiak vagyunk polgármester úr beszámolójára, hogy mi is történt a szerződés-kötést megelőző tárgyalásokkor, és természetesen ragaszkodnánk a nyílt üléshez. Pontosan azért, mert Nagykanizsa legnagyobb beruházásáról lévén szó, mindenféle fórumon hallottuk ezt polgármester úr szájából is. Azt hiszem, hogy a közvélemény számára az a legkevesebb, hogy részletes tájékoztatást adunk, hogy mi történt eddig. És hogyha olyan ponthoz érünk – mert van azért ennek olyan része, ami nem tartozik a nyilvánosság részére, még egy alá nem írt illetve egy módosítás előtt álló szerződés-tervezetről van szó –, akkor természetesen lesz olyan rész, amit zárt ülés keretében kell megtárgyalni, azt elfogadjuk, de egyébként az általános tájékoztatást, hogy mi történt eddig, hogy hogyan néz ki az ügy, hogy hol tartunk most, ahhoz ragaszkodnánk a nyílt üléshez, mert a közvéleményt kizárni ilyen ügyben, azt

gondolom, ezt most már nem lehet. A szerződést aláírta polgármester úr, illetve az olasz fél is, tehát azt gondolom, hogy egy széleskörű tájékoztatást kell most erről adni.

Tüttő István: Igen, van-e még észrevétel? Úgy látom nincsen. Tisztelt Közgyűlés! A tájékoztatást írásban megkapták, hiszen semmi másról nem tudok tájékoztatást adni, minthogy mi az a szerződés, amit aláírtunk.

Azt azért röviden az előzményekről: Önök előtt ismert - és véleményem szerint a városlakók előtt is ismert -, hogy legnagyobb problémája a városnak és a környékének a munkahelyek megfelelő hiánya, illetve az a legnagyobb problémánk, hogy az utóbbi évtizedben, mert itt évtizedről kell beszélni, igaz, hogy jöttek ide befektetők, de messze nem olyan mértékben, amely ennek a gondnak a kezelését megoldotta volna. 2000-ben éppen a testület felvetésére, illetve képviselői indítványra is egyben, úgy döntöttünk, hogy Olaszország irányába nyitást fogunk kezdeményezni. Erre az elmúlt év őszének elején sor került Udine-ben. Ezen kezdeményezés után, amelyet az ITD Hungary közreműködésével sikerült lebonyolítani, belépett Dr. Sólyom Gábor úr, aki korábban Milánó városában a Magyarországot képviselő főkonzul volt. Az ő közvetítésével a Redilco cég jutott a látókörünkbe. A Redilco cég megismerte a kanizsai város adottságait, lehetőségeit és tárgyalást kezdeményeztek. Egyben ők elhatározták, hogy a volt szocialista országok, tehát a közép-kelet európai országok irányába nyitnak. Ez a nyitás részükről nem úgy történt, hogy rögtön ráböktek a térképre, és Nagykanizsát választották, hanem a Redilco cég már korábban érdeklődött Magyarországon más települések iránt is. Ezen települések között említhetünk nagyokat is: Székesfehérvár vagy Zalaegerszeget is. Azonban az elemzésük arra a következtetésre juttatta őket, hogy Nagykanizsát választják. Ezt követően kezdeményeztek egy találkozót velünk. Ez kölcsönös is lett. És az Önök jóváhagyásával sor került egy milánói találkozóra, ahol egy szándéknyilatkozat aláírásra került. Ezt a szándéknyilatkozatot a közgyűlés szintén jóváhagyta. Ebben a szándéknyilatkozatban megfogalmazódott a Redilco azon igénye, hogy egy vegyes vállalat alapításával Nagykanizsán Ipari Park és Logisztikai Központ építését határozza el, illetve ezt a szándékát jelenti be. Bejelentette azt is, hogy mielőbb fel kell gyorsítani az eseményeket, elkészíti azokat a terveket, megvalósíthatósági tanulmánnyal összefüggő terveket, amelyeket Önök már többször láttak, amelyeket végül is itt a közgyűlés előtt demonstrációs anyag formájában be is mutattak. Ez volt novemberben. Azután március elején tárgyalásokat folytattunk és előkészítésre került egy milánói kiállítás. Ezen a milánói kiállításon részt vett Boros Imre miniszter úr, sőt ez volt az első, amikor a magyar kormány gazdasági minisztere és miniszterelnöke is ugyancsak Milánóban megjelent és ők maguk is azt a véleményüket hangoztatták, hogyha a Redilco idejön Magyarországra, akkor - a laktanyák kérdéséről volt szó éppen -, akkor a laktanyák nem lehetnek akadályai ezen beruházás megvalósításának. A Redilco ezen demonstrációs anyagok közben előadást tartottak a vezetői, a vezetők pedig közölték, hogy mintegy 1 milliárd dolláros beruházásra látnak lehetőséget Nagykanizsán, és végig kifejtették, hogy miért éppen Nagykanizsát választották. Időközben még elkészült egy video-demonstrációs anyag, egy Budapestet röviden bemutató, a Balatont érintőlegesen bemutató és Nagykanizsát részletesebben bemutató videofilm. Ez a videofilm egyben olyan módon készült el, hogy a demonstrációs anyag, amely az Ipari Park és Logisztikai Központnak az ún. látványtervét is tartalmazta, tökéletesen be lett olvasztva ebbe a videofilmbe. Tehát készült egy ilyen bemutatóanyag. Közben elkészült ennek az egész tervnek a makettje. Milánóban az összes általam felsorolt anyag bemutatásra került. Ott előadást tartott Boros miniszter úr is, ahol szintén megerősítette azt a szándékot, hogy a kormány részéről is támogatandó ez a beruházás. Jelentős érdeklődés mutatkozott. Több százan, azt hiszem hatszázan vettek részt, ha jól emlékszem, magán a bemutatón. Ezen a bemutatón részt vettek az olasz gazdasági élet és különösen Milánó gazdasági életének kiemelkedő személyiségei és az esti fogadáson pedig több nagy világcégnek a prominens képviselői, ahol és azt megelőzően és aközben is több szándékot bejelentő cég jelezte, hogy ebben a beruházásban részt kíván venni. Másfél hétre rá Cannes-ban került újra bemutatásra ez az anyag. Ez az anyag a rövidítésű ingatlanbefektetés és fejlesztő cégek, világcégek nagy világkiállítása. Ezen egyedül Magyarországot a nagykanizsai projekt képviselte. Ezen a kiállításon 16000 bemutató cég vett részt és ott meg lehetett ismerni – hát, aki legalábbis ott volt –, hogy az ingatlanpiac óriási forgalmat és óriási lehetőséget kínál az ott megjelenők számára. Én a magam részéről örültem, hogy Nagykanizsa bemutathatta ezt az elképzelést. Ezt követően szintén sor került különböző tárgyalásokra és közben is. És az olaszok jelezték, hogy oly komoly az érdeklődés, hogy a korábbi tíz évre tervezett megvalósítást akár öt évre is le lehet szorítani. Közben egyeztetések folytak Boros miniszter úrral is. Több levelet küldtünk a minisztériumok különböző ágainak. Levelet küldtünk a Miniszterelnöki Hivatal vezetésének és természetesen írtunk levelet a BM- nek, írtunk a PM-nek. Tehát minden minisztériumhoz fordultunk, hogy szíveskedjenek segíteni abban, hogy a

beruházáshoz szükséges laktanyák mielőbb megfelelő módon ennek a beruházásnak a rendelkezésére állhassanak. Ennek az egésznek az előkészítése két szálon indult. Azért kell most arról is szólnom, mert itt ülnek olyan urak, akikkel korábban az önkormányzat egy opciós szerződést kötött, mert ők már a Honvédelmi Minisztériummal – én pontosan nem ismerem milyen megállapodás alapján – tevékenységet folytattak vagy folytatnak ezen a volt laktanya-területen. Akkor a közgyűlés úgy döntött, hogy opciós szerződést köt azért, hogy még nagyobb garanciával tudjuk azt biztosítani, hogy a magyar vállalkozók ebben a rendszerben meg tudjanak jelenni. Igen ám, de a tisztelt magyar vállalkozók megjelenése eleve abból a szempontból, hogy csak akkor tudjuk ezt – hogy mondjam – garantálni, hogyha ez a laktanyák területével együtt fog bemenni ebbe a rendszerbe. Igen ám, de közben olyan változás történt, hogy az állam jelezte – ezt Boros miniszter úr be is jelentette – hogy az állam részt kíván venni ebben a beruházásban. Az állam részvételéről a következőt mondtuk. Az állam részvétele nem haszontalan, hiszen garanciát is jelent egyben, azonban az olaszok a tárgyalásokon tapasztalt – legalábbis mi nem így döntöttünk ebben a kérdésben –, az olaszok az ÁPV Rt-vel kapcsolatos ügyintézését túl lassúnak találták, és azt mondták, hogy ők nem a Magyar Államot tartják alkalmatlannak, hanem az államot, mint szervezeti formát a gazdasági társaságokban nem tartják szerencsésnek, hiszen ott a döntéseket rendkívül gyorsan kell meghozni, és mondjuk egy állami képviselet ebből a szempontból nem igazán rugalmas, hiszen lehet, hogy három hetet vagy x időt kell várni arra, hogy a háttér – tehát maga a tulajdonos – döntést hozzon. Erre szándékát kifejezve levelet írt az ÁPV Rt-nek, Horacio Masceroni úr aláírásával érkezett meg a levél, melyben közölték, hogy a Redilco cég az állam ilyen jellegű felajánlását megköszöni, de nem kívánja ezt a szerződést így megkötni, hanem csak Nagykanizsa Megyei Jogú Város Önkormányzatával kötné meg a szerződést. Az természetes, hogy az állam ebből a szempontból gyakorlatilag könnyebb helyzetbe is került, mert nem kell részt vennie ilyen gazdasági társaságban, hiszen erre még nem is volt példa. Másodszor pedig éppen úgy az állam pénzéhez jut, hiszen ha eladja a laktanyákat, akkor ezeket megvásárolja, tegyük fel a NagyPlus Rt, vagy az önkormányzat, hiszen az önkormányzat tudja csak megvenni – ebben a pillanatban az állam azon problémája, hogy a laktanyákat hasznosítja, máris megoldódott.

A következő szituáció. Az olaszok ezek után azt mondták, hogy ők most foglalkoznak azzal, hogy milyen a lehetőség azon cégekkel, akik szándékukat fejezték ki, hogy idejönnek. Eltelt egy pár hónap és közben értesítést kaptunk, hogy az olaszok megbíztak egy budapesti jogi irodát annak a szerződésnek az előkészítésével, amelyet úgy hívunk, hogy alapító okirat és úgy hívunk, hogy szindikátusi szerződés. Ezeket az anyagokat elég késve kaptuk meg. Ráadásul az egyeztetések során nem sikerült igazán azokat az általunk elképzelt kérdéseket bevetetni azokba a szerződésekbe, amit igazán szeretnénk volna. Ugyanakkor az olaszok közölték velünk, hogy július 13-án alá kívánják írni ezt a szerződést, mert számukra további időhalogatásra nincs lehetőség, mert szeretnék megindítani a munkálatokat, hiszen a munkát el is kell kezdeni, és ahhoz, hogy elkezdjék, ahhoz meg kell alapítani magát a gazdasági társaságot, ki kell alakítani annak a szervezetét, meg kell határozni a programját és minden olyan rész kérdést, amely a továbbiakban fontos az ügy szempontjából. Ugyanakkor az is lényeges, hogy az olaszok egyben megbíztak egy nagy építőipari céget Olaszországban – úgy hívják, hogy Moretti –, ez a cég pedig Magyarországon felkutatta, feltérképezte az alapanyagok és mindazon ún. beszállítói vagy együttműködői kört, amelyek velük együttműködve az építkezést majd végezni fogják. Az volt az ő megnyilatkozásuk, hogy magyar építőkkal és magyar emberekkel, tehát magyar munkásokkal vagy dolgozókkal és vezetőkkel kívánják ezt a beruházást kiviteleztetni. Az más kérdés, hogy néhány vezető, aki az egészért felelős, az olasz lesz, de az is természetes. Ma beszéltem, Olaszországban tartózkodik éppen ennek az egyik nagy cégnek a delegációja, és éppen a Moretti céggel tárgyalnak, az információim szerint pozitív a kép, amit eddig tapasztaltak. A cég megbízott képviselője, aki ott most éppen a tárgyalásokat vezeti, annyit mondott, hogy rendkívül korszerű technológiával, rendkívüli méretű elemek gyártásával foglalkozik ez a cég. Az a véleményük, hogy ez egy igazán korrekt nagy cég, és ma délután fogják megtekinteni azt a gyárat, amely gyakorlatilag ugyanaz lesz, amit Kanizsára fognak felépíteni. Ez egy gyárépítő gyár lesz, amelynek az lesz a feladata, hogy évente százezer és százötvenezer m² közötti épület legyártására lesz alkalmas, ez pedig kb. összhangban van azzal az elképzeléssel, hogy 8 év alatt valósulna meg az a beruházás, amelyhez az épületeket ez a gyár fogja legyártani. Az is biztos, hogy fölvetődik a kérdés, először is az a kérdés vetődött fel, hogy egyáltalán miért kell az önkormányzatnak belépni ebbe a részvénytársaságba? Szeretném jelezni, hogy ezt a kérdést én magam fogalmaztam meg az olaszoknak még Milánóban. A válasz a következő volt: először visszakérdeztek. Azt kérdezte a Masceroni úr, hogy hát Tüttő úr, Önöknek derogál, hogy velünk legyenek egy társaságban? Tehát, hogy magyarul nekünk nem szimpatikus ez a dolog? Másodszor pedig kifejtette Massi úrral együtt, hogy számukra garanciát jelent, nem pénzügyről

beszélt, hanem olyan garanciát jelent az önkormányzat jelenléte ebben a beruházásban, hogy az ún. földterület biztosításához ugye önekik a mi részünkről kell a feltételeknek megadni, ugyanakkor hatósági szempontból látnak garanciát, hogy az önkormányzat, ha bent van ebben a rendszerben, akkor mindenképpen azon lesz, hogy pontosan hatósági problémák miatt ez ne akadozzon és lehetőleg a legzökkenőmentesebben bonyolódjon. Én úgy gondolom, hogy más oka is van, hogy az önkormányzat bent van. Az egyik oka az, hogyha bent vagyunk, akkor azért akár 35% a mi részünk akár nem – de most annyi –, ennek az ún. befolyásolására így van módunk. Többen ugye azzal is foglalkoztak, hogy hátha olyasmiről esik majd szó, hogy csupán a földeket kívánják megszerezni. Hölgyeim és uraim, a következett tudom erre mondani. Ez a Redilco cég az összes földterület, ami itt van, kb. 5-800 millió Ft közötti érték. Többet nem ér, hiszen alapjában véve nem egy feltuningolt, ráadásul még ki kell vonni a művelés alól, ágazatból, aztán még rengeteg pénzt kell ráköltetni, hogy valamire használható legyen. Ha a Redilco cégnek az lenne a szándéka, hogy telekspekulációba bonyolódjon, akkor nem itt vásárolna földet, és nem ennyit venne, hanem ennek a sokszorosát, és ráadásul nem ennyi időt fordítana ennek az egész ügynek a bonyolítására, és egyáltalán nem törődne azzal, hogy ez most Kanizsa érdekeivel összhangban van-e. Ne felejtünk el azonban még egy dolgot! Akármelyik nyugati cég jön Magyarországra, nem azért jön ide, mert szereti a magyarokat, tehát nem ez a fő indítéka. Ő ebben üzletet lát. Teljesen világos, hiszen akkor nem is lenne ezen a pályán 30 éve. Üzletet lát, és nem abban látja az üzletet, hogy az önkormányzatot kijátssza, hanem abban látja az üzletet, hogy itt egy nagyberuházást valósít meg, amelyet majd másoknak elad. Szeretném kihangsúlyozni, hogy nem gyárt, nem termel, ő csak ingatlant fejleszt. Neki az a feladata, hogy idehozza azon befektetőket, akik ott majd ezeket a feladatokat elvégzik. Akik idejönnek, azok majd bérbe veszik, avagy megvásárolják ezeket a fejlesztett ingatlanokat. Ha pedig ez bekövetkezik, akkor semmiféle kockázat nincsen, hiszen ami itt eladásra kerül, az csak haszonnal kerülhet eladásra.

A következő, amit még meg kell említeni. Önök elé került a szindikátusi szerződés és az alapító okirat. Azért mondtam el, hogy a lakosság is tudja, hogy mi volt ennek a folyamata. Az is világos, hogy teljesen jogosan Önök velem együtt megfogalmazták azokat a jogos ún. garanciapontokat, amelyeket véleményünk szerint egy ilyen szerződésnek tartalmaznia kell. Azonban azt is azért érzékeltetni szeretném, hogy itt óriási kérdőjel volt. Az olaszok úgy jöttek ide, meg is mondták, hogy ők semmilyen új tárgyalást nem kívánnak elkezdni, későn is érkeztek meg, este. Azt mondták, hogy vagy aláírjuk úgy, ahogy van, vagy ők most alszanak egyet és hazamennek, és akkor felejtünk el egymást. Ugye ez egy szép dolog. Mondhatnánk azt, hogy semmi gondunk nincsen, kérem, ezt vállalni kellett volna. Azt kellett volna mondani, hogy uraim, mivel szóról szóra Önök nem hajlandóak azt megtenni, amit mi itt a közgyűlésen elmondtuk, akkor nagyon sajnáljuk, de építsenek ott gyárat, ahol akarnak. Higgyék el hölgyeim és uraim, ez a cég, ha holnap föl ad egy hirdetést Magyarországon, és a következőt írja be: 100 hektár földet kérek ingyen és ezt a földet én 8 év alatt több száz millió dolláros beruházással életre fogom kelteni, megkérdezem Önöktől, hogy hány önkormányzat fog mindenféle szerződés nélkül jelentkezni? Több száz lesz. Tehát én szeretném azt is jelezni, hogy Önök jogosan aggódnak a kockázat miatt. De értsék meg azt is, hogy nincsen olyan vállalkozás, amelyben nincsen kockázat. Ez a kockázat pillanatnyilag nem túl nagy, hiszen kötöttünk egy megállapodást még, amely arról szól, hogy a két fél folytatja az egyeztetést, pontosítjuk tovább a szindikátusi szerződést és az alapító okiratot, amely lehetővé teszi a beruházás zökkenőmentes megvalósítását. Hölgyeim és uraim! Ez az, ami most meg fog történni. Ugyanis az első tőkeemelésig még mindig mondhatják Önök azt - mert én nem fogom soha ezt mondani –, hogy erre nincs szükség ilyen feltételekkel. De ezt nem most mondják ki. Ugyanis az első tőkeemelés november végén várható, hogy sorra kerül. Addig, ha nem sikerül tisztázni, akkor még mindig azt mondhatják Önök, hogy kérem, ilyen körülmények között ne kockáztassunk. Jelenleg a kockázat abban, hogy itt több ezer embernek munkahelyet teremtünk, 7.250.000 Ft. Kérdezem Önöket, ezt a kockázatot nem lehet vállalni, amikor ennyire pötytyentünk, és már 15 milliót odadobunk egy focicsapatnak vagy 40 millió Ft-ot? Kérdezem én.

A másik. Elhangzott a Népszabadságban, hogy lehet, hogy mi zöldövezetté nyilvánítjuk azt a területet. Kérem, azt értsék meg, az gyakorlatilag csak az újságíró kiemelése volt, mert a szövegből kiderült, hogy ezt is megfontolhatjuk. De hát ebben nem döntöttünk, és reményeink szerint nem is kell ilyen döntést hozni, mert én biztos vagyok abban, hogy mire a második tőkeemelésre sor kerül, addigra a laktanyák sorsát is meg tudjuk oldani, hiszen az államnak sem érdeke, hogy valójában ez hosszú ideig parlagon maradjon.

A következő, amit Önöknek kérdésként teszek fel. Tegyük fel, hogy a Redilco cég telekspekulációs okokra hivatkozva veszik meg ezt a földet. Kérdezem én, kinek fogja eladni, és mire fogja használni, hogyha mi megszabjuk a rendezési tervet? Kérem, ha el akarja adni, csak olyannak adhatja el, aki itt ugyancsak beruház és befektet. Szóval egyszerűen nem látok bent olyan kockázatot, amely ennek a megvalósulása ellen szólna. Ezt szerettem volna elmondani.

Röst János: Tisztelt Polgármester úr, kb. negyed órája próbáltam Önt megszakítani, ugyanis amit Ön el tetszett mondani, nagyon érdekes volt, de még a napirend nem kezdődött el. Én arra szeretném megkérni, hogy folytassuk ott a napirendi pontokat, hogy szavazzunk arról, hogy nyílt vagy zárt ülés legyen-e és azt követően az SZMSZ szerint folytassuk le a napirendi pontokat.

Tüttő István: Még egyszer nem mondom el, azt remélem, nem kéri. Akkor kérem, zárt vagy nyílt ülésen folytassuk. Szavazzunk róla. Én azt javasoltam, legyen zárt ülés, bár amit én elmondtam, az egyáltalán nem volt olyan titok, ami ne a nyilvánosságra tartozott volna. De ahogy Birkner úr is mondta, lehet, hogy lesznek olyan részek, akkor persze, világos. Kérem, szavazzunk! Aki igennel szavaz, az Birkner úr módosító indítványa alapján az a nyílt ülés mellett szavaz. Ja bocsánat, igazatok van, akkor kérem a zárt ülésre. Tehát újra felteszem a kérdést. Zárt ülésre, hiszen csak javaslat volt, hogy zárt ülés legyen. Kérem, javaslat zárt ülésre. Aki úgy gondolja, hogy zárt ülés legyen igennel, aki nem, nemmel. Aki igennel szavaz, az a zárt ülés mellett van.

A közgyűlés 2 szavazattal, 15 ellenszavazattal és 2 tartózkodással a javaslatot nem fogadja el.

Tüttő István: Én mindenképpen igennel szavaztam, mert én javasoltam. Kérem, ezek után nyílt ülésen folytatjuk, de még egyszer megkérem Önöket, hogy ne keveredjünk olyan nyilatkozatokba, amely kellemetlen lehet később. Ezek után szeretném kihirdetni nyílt ülésen a 240/2001. számú határozatát a közgyűlésnek, amely még nem került sorra eddig.

Javaslat a Redilco SPA-val való együttműködésre

240/2001.(VII.12.) számú határozat

Nagykanizsa Megyei Jogú Város Közgyűlése

1. a NagyPlus Rt. létrehozásával, a társaság Alapító Okiratával – figyelemmel a módosításokra – egyetért. A közgyűlés a társaság Igazgatóságába Kiss Lászlót, Felügyelő Bizottságába Dr. Fodor Csabát választja meg. A közgyűlés felhatalmazza a Nagykanizsai Ipari Park Fejlesztő Kht. ügyvezetőjét az Alapító Okirat aláírására.

Határidő: 2001. július 13.

Felelős : Schmidt László ügyvezető

2. a szindikátusi szerződéssel, tárgyalási alapként egyetért. A közgyűlés a további egyeztetések lefolytatására tárgyaló bizottságot hoz létre. A közgyűlés felhatalmazza a bizottságot, hogy a szerződés véglegesítése érdekében – az önkormányzat érdekeit messzemenőig szem előtt tartva – a Redilco SPA képviselőivel tárgyalást folytasson.

A bizottság tagjai:

Tüttő István polgármester
Törőcsik Pál alpolgármester
Szabóné Dr. Csányi Mariann jegyző
Kiss László igazgatósági tag
Dr. Fodor Csaba felügyelő bizottsági tag
Schmidt László ügyvezető
Dr. Balogh Attila jogász

A közgyűlés felhatalmazza a Nagykanizsai Ipari Park Fejlesztő Kht. ügyvezetőjét, hogy a véglegesített szindikátusi szerződést aláírja.

Határidő: 2001. július 13.

Felelős : Schmidt László ügyvezető

Tüttő István: Ez a határozat. Ezek után Önöké a szó, tessék.

Tóth Zsuzsanna: Igazán megnyugtató szavakat hallottunk az imént polgármester úr szájából arra vonatkozólag, hogy hogyan is kezdődött el a Redilco-val közös Rt. alapítása és az egésznek a folyamata. Azonban néhány momentum megragadott bennem, és azt hiszem nem csak bennem, másokban is. Hogy kronológiailag menjünk sorrendbe, az első ilyen volt – mondom én, aztán majd mások is szerintem ki fogják egészíteni azt –, hogy az olaszok július 13-án alá szeretnék írni a szerződést, ezt kijelentették, és tovább nem halogatják ezt. Nekünk jutott erre – én már ezt elmondtam a korábbi közgyűlésen is – egy napunk, hogy áttanulmányozhassuk azt az anyagot, amit az olaszok ki tudja mióta – én nem tudom – feltételezem az ő igényeikre volt formálva. Kérdezem polgármester urat, milyen eredményeket sikerült elérniük azon a tárgyaláson, amelyre a közgyűlés Önöket feljogosította, hogy nevünkben tárgyaljanak az olasz féllel és mik kerültek ki a szerződésből, mik kerültek be, tehát az önkormányzat érdekeit látja-e polgármester úr sérülni?

Tüttő István: Meghallgatjuk Csákai urat is, és akkor utána egységesen válaszolok.

Csákai Iván: Tanulságos ez a szerződés-aláírás. Első nekifutásra egy félórás átolvasás után kellett volna döntenünk és utána egy 24 óra alatt kellett volna döntenünk. Ezek után aláírásra került egy szerződés, egy szindikátusi szerződés. Nem tudom, hogy miért nekünk nyolcunknak kellett rendkívüli közgyűlést aláírásunkkal összehívni, hogy tájékoztatást kapjunk, hogy mégis mi történt ezen az aláíráson. Az aláírás egyértelműen az olaszok érdekeit képviseli. A szindikátusi szerződés, amit aláírtak, nem arra kapott a polgármester úr és alpolgármester úr megbízatást, hisz kiegészítéssel együtt, az előbb elhangzott, hogy mire kapták a megbízatást. Változatlanul a szindikátusi szerződésben szerepel, hogy 171 millió Ft, amelyiknek van valós tartalma, amit szerintem a közgyűlés is elfogadna, de szerintem túlnyomórészt olyan összegeket tartalmaz, amelyeket mi biztos, hogy nem tudnánk elfogadni. Nem hiszem, hogy az adófizető pénzből kellene ezt a 171 millió Ft-nak több mint 50%-át kiegyenlíteni.

Mindezek után felmerül a kérdés, hogy a közgyűlést nem hívták össze a közgyűlési határozattal ellentétes aláírás előtt. Mely bizottságok tárgyalták meg, hogy aláírhatják-e egyáltalán ezt a szerződést? Felmerül a következő kérdés, hogy az eddigi szerződésekkel, amely az Ipari Park címhez kapcsolódik, mi van. Én, amikor felvettem ezt a kérdést, kétszer azt kaptam választ, hogy nincs ilyen szerződés. Jelenleg élő szerződések vannak. Hogy én nem kaptam választ, az hagyján, de hogy a vállalkozók, és akikkel szerződést kötöttek, azok nem kaptak választ, énszerintem ez bűn. Ezek után bennem felmerül a kérdés, hogy tulajdonképpen a közgyűlés magára kötelező érvényűnek tartja-e ezt az aláírást? Ennek megfelelően én egy határozati javaslatot terjesztenék elő, hogy ezt az aláírást a közgyűlés magára nézve nem tartja kötelező érvényűnek, mert ez sérti Nagykanizsa – hát édes Istenem –, sérti Nagykanizsa érdekeit.

Tüttő István: Hát ugye ezt én feltettem az olaszoknak. A következőt mondták az olaszok. Hát hölgyeim és uraim! A beruházást mi finanszírozzuk, a banki kölcsönöket mi vesszük fel, mi adunk rá garanciát. Megkérdezte, hogy uraim, mit szeretnének még ezen kívül. Hát a világon ennél többet sehol nem ajánlanak fel.

Röst János: Én azt hiszem, hogy az elmúlt közgyűlésen a véleményemet elég konkrétan elmondtam mind a szindikátusi szerződésről, valamint ugyanúgy az alapító okiratról. Nem bonyolódna bele teljes mértékben a részletekbe, inkább először kérdeznék. A Kht. vezetőjét kérdezném meg, hogy befizette-e a törzstőkét az új Rt. részére?

A második kérdésem, hogy tekintettel arra, hogy jelen volt a Kht. vezetője a közgyűlésen, ezért azt is tudhatta, hogy amit ő aláírt szerződést, az nem felel meg a közgyűlés által megszavazottnak, tehát gyakorlatilag törvénytelen a szerződés aláírása a részéről, hogy miért írta alá?

A következő kérdésem: a közgyűlési határozat ma lett kihirdetve, hogy ilyen értelemben az előtte aláírt szerződés érvényes-e?

A negyedik kérdésemet pedig levélben megfogalmaztam a jegyző asszonyhoz, abból idéznék egy részt. „A mai napra, 2001. július 26-ra összehívott közgyűlési anyagból kiderült, hogy az aláírt alapító okirat tartalmilag jelentősen eltér a közgyűlési döntéstől. A szindikátusi szerződéssel együtt a város számára kimondottan hátrányos. Az alapító okirat véleményem szerint jogszerűtlen. Ugyanúgy én úgy gondolom, hogy törvénytelen történt ebben az ügyben. A fentiek alapján felkérem a T. Jegyző asszonyt, hogy a törvénytelen állapot megszüntetésére intézkedjen, illetve mondjon véleményt, hogy ebben az ügyben osztja-e véleményét az enyémmel.”

Böröcz Zoltán: Annyi magyarázattal mindenképpen tartozom Önöknek, hogy én a napirendre vétel ellen szavaztam, és ha korábban kapok szót, vagy előtte meg tudok szólalni, reményeim szerint befolyásolni tudtam volna egy-két társamat a tekintetben, hogy ez a napirendtárgyalás ma nem aktuális. A következőkel indokolom. Az a tájékoztatás, amit polgármester úr most elmondott, a lakosság felé valóban hasznos és ilyen értelemben Birkner úr megszólítása és felkérése erre jogos volt természetesen, de önmagában nyilván nem indokol közgyűlés összehívását, hiszen – bár nem ilyen részletességgel természetesen – a tájékoztatás a lakosság felé megtörtént. Nincs ma Nagykanizsán olyan ember, egészen biztosan nincs olyan ember, aki ne tudná, hogy a részvénytársaság mellett döntött az önkormányzat. Aki ne tudná, hogy ez az önkormányzat – az a fele legalábbis, azok, akik ezt megszavazták – megadták az esélyt arra, hogy Nagykanizsán egy ipari fejlődés induljon el. Sőt hozzáteszem, az országban is kevés ember van, mert Debrecenben, Szegeden, Hódmezővásárhelyen járva azzal szólítanak meg, hogy te nagykanizsai vagy, jó nektek, nálatok Magyarország legnagyobb ipari beruházásának előkészítése folyik. Én azt gondolom, a tájékoztatás mégis fontos volt. Abban a tekintetben viszont, hogy tájékoztatást kérjünk polgármester úrtól olyan kérdésekben, mint az alapító okirat és a szindikátusi szerződés, jöttányit nem léphetünk előre nyilvános ülésen, hiszen értelemszerűen egy szindikátusi szerződés bizalmasan kezelendő a két fél között. Magyarul a közvélemény felé nem osztható meg a kérdés. Képviselők részére egy írásbeli tájékoztatás elégséges lett volna, és nem indokolta volna a közgyűlés összehívását. Azon kívül itt van maga a téma, amit megjelölt a közgyűlés összehívója, illetve 7 képviselő aláírása a közgyűlés összehívásra került. Kiss László úr, aki a Rt. igazgatóságának tagja a közgyűlés segítségét kéri bizonyos kérdésekben és érdekes kérdések, mert ugye első igazgatósági ülés összehívásra kerül. Az igazgatóság ügyrendjére vonatkozóan, vezérigazgató munkaszerződésére vonatkozóan, igazgatóság elnökének személyére vonatkozóan, stb. - a közgyűlés álláspontját kéri. Itt szeretném elmondani, és ez a legfontosabb, amiért nem értek egyet a közgyűlés összehívásával, hogy egyetlen felsorolt kérdésben sem vagyok hajlandó, mint képviselő és remélem Önök, sem tanácsot adni – és Laci nézd el ezt nekünk –, ugyanis az igazgatóság tanácsi tagság jogilag személyhez kötött, erkölcsileg, anyagilag, ugyanúgy a felügyelő bizottság természetesen, hogyha Fodor úrra gondolok, erkölcsileg és anyagilag személyhez kötött felelősség. És még egyet szeretnék mondani. Ahogy megfogalmaztad a levelet, ezt a bizalmasnak szánt levelet és ezért nem idézem, tehát nem olvasom fel, az, hogy a közgyűlés segítségét kéred és az, hogy az önkormányzat téged Nagykanizsa város érdekeinek képviselővel bízott meg a NagyPlus Rt-ben, ez nem valós, kérek, értékeld át, mert vagy nem érted pontosan a szerepedet, vagy minket is igazából helytelen gondolkodásra ez a megfogalmazás. Nem azzal bízunk meg, hogy Kanizsa város érdekeit képviseld, nem érdekképviselői szervezet az igazgatótanács, hanem azzal bízunk meg, hogy ennek a részvénytársaságnak a lehető legeredményesebb működéséért dolgozzál az igazgatótagságod alatt. A város érdekében ez összezseng. De az igazgatóságon belül nem városérdek-képviselő, mert a város érdeke az – és ezt eldöntöttük, ez közgyűlési döntés volt –, hogy a részvénytársaságot létrehoztuk. Ha eredményes a részvénytársaság működése, akkor jól dolgoztál. Tehát magyarul, nem szeretném igazából megérni azt, hogy minden egyes igazgatósági ülés előtt képviselők fogják tárgyalni, hogy mit képviseljen. Mint ahogy azt sem, hogy felügyelő bizottság előtt ezt megtörténjen.

Még egy dolgot szeretnék mondani. Ez az egyéni felelősség, és ha Kiss képviselőtársam figyel rám, akkor ezt megpróbálom elmondani, ez az egyénre szabott felelősség semmilyen testülettel, beleértve az önkormányzati testületi ülést, nem osztható meg, még a politikai felelősség sem vállalható át. A mi politikai felelősségünknek akkor volt vége, amikor létrehoztuk az Rt-t, akkor volt vége, amikor meghatároztuk a személyt, aki az igazgatóság tagja és a felügyelő bizottság tagja, tovább politikai felelősségünk nincs. Ettől kezdve csak személyi felelősség létezik. Ezért nem értettem egyet azzal, hogy mi ezt tárgyaljuk. Természetesen ilyen kérdésekben, hogy mi legyen egy igazgatótanács szervezeti működésének szabályzatába rögzítve, teljesen érdektelen a mi szempontunkból. Én azt gondolom, hogy legközelebb ezzel a témával nekünk november vége előtt kell foglalkoznunk, mert az tényleg az önkormányzati törvényből ránk háruló feladat. Amennyiben alaptőke emelés jön létre, és az önkormányzati vagyont érinti, akkor kérünk egy tájékoztatást, hogy a döntést meghozhassuk. Addig én nem igazából szeretnék erről tárgyalni. Ellenben azt szeretném, hogyha jól dolgoznátok, hogyha eredményes lenne maga ez a vállalkozás, a részvénytársaság és jönnének a befektetők.

Birkner Zoltán: Hát van, akivel egyetértek és valakivel nem, az eddig elmondottak alapján. Kezdjük onnét még egyszer, hogy miért is kértük ennek az összehívását. Hát azért, mert azt gondolom, hogy a hozzászólások egy részéből kiderült, hogy mindannyiunk számára rendkívül fontos az, hogy Nagykanizsa egy fejlődési pályára álljon. Szerintem ez két év óta, ha különböző

fórumokon ötszázszor nem mondták a város megbízott vezetői, akkor egyszer sem, és azt hiszem, hogy ezzel a képviselőtestület java része egyet is ért. A mikéntjéről van szó. Csak a mikéntjéről beszélgetünk ma, tehát az érzésem szerint nem érvelési pont, hogy ezzel egy nagy ipari beruházás kezdődik. Természetes, hiszen ezért döntöttünk az Rt. mellett és természetesen szurkolunk, hogy ez úgy alakuljon, ahogy annak idején elterveztük. Csakhogy az előkészületek bizony nem úgy sikerültek, ahogy reméltük és nem tudom, hogy hova datálható ez a pillanat, de az tény, hogy a legutóbbi közgyűlésen hozott döntésünk azzal, amit felolvasott polgármester úr egyébként szó szerint, hogy milyen döntést hoztunk határozati javaslatként, az azért azt mutatta, hogy sok szempontból más volt a képviselőtestületnek az álláspontja a szindikátusi és az alapszerződésben, mint ahogy az végül is megkötött. De elfogadom én azt – és éppen ezért Röst János úrral nem értek egyet –, hogy ettől függetlenül a lehetőséget meg kell adni annak, hogy ez a részvénytársaság felnövekedjen. Meg kell adni a lehetőséget arra, hogy ez egy komoly ipari beruházás legyen. Csak kérem, ha az elején nem fektetünk le egy csomó mindent – hát azért Böröcz úr Ön is pontosan tudja, mint ahogy én is –, hogy azért egy ekkora beruházásnál, egy ekkora részvénytársaság, amekkorára kinőheti magát, létrehozásánál a legfontosabb pontok pontosan most kerülnek megfogalmazásra. És hogy Kiss képviselőtársam milyen nagyon okosan tette azt, hogy kérte a segítségünket ebben, ha a szindikátusi szerződés azon változata ment volna keresztül, amit annak idején kértünk, amivel esetleg kitértek volna, vagy kitérhetünk volna részletesebben néhány ügyrendi kérdésre, akkor azt mondom Böröcz úr, Önnek igaza van, mert a képviselőtestület a politikai felelősségével ezt végigtárgyalta, elfogadta és egy csomagot adott Kiss László kezébe. Nem tettük meg. Egy dolgot tettünk, egy bizottságot kijelöltünk, egy tárgyalódelegációt, aki jutott arra az eredményre, amire jutott. Ez is egy eredmény, még egyszer mondom. Csak én azt gondolom, most vagyunk azon a ponton, hogy most kell okosnak lennünk, hogy úgy működjön a későbbiek során a részvénytársaság, ahogy mi ezt megálmodtuk. És Kiss képviselőtársam nagyon jól érzi azt, hogy bizony, a döntési mechanizmusoknál nagyon fontos, hogy hol tud érvényesülni az ő szavazata. Mert ha mindenhol két ember szavazata elegendő pillanatnyilag egy három fős vezetőségben, ne legyünk már nevetségesek uraim, hát akkor Nagykanizsa érvényesítő képessége inentől kezdve ebben az Rt-ben a nullával lesz egyenértékű. Tehát ugye azért nem gondolja mindenki azt, hogy nem kell ebben tanácsot adnunk Kiss képviselőtársamnak. Hozzáteszem, hogy azzal teljesen egyetértek, hogy ezeket a pontokat pontról pontra zárt ülésen kell megtárgyalni. Lévén, hogy egy nem elfogadott tervezetről van szó, tehát ügyrendről van szó. Éppen ezért én kettébontanám.

Na most, hogy miért kértük a nyílt ülés részét. Hát azért, mert mindenki érzi, hogy egy csomó túske maradt mindenkiben a legutóbbi közgyűlés miatt. Nem tudom ki a felelőse ennek. Nem erről szeretnék most beszélni és nem is ezzel szeretnék különösebben foglalkozni. Én csak azt szeretném, hogy ezentúl azok, akik ezt a delegációt, illetve ezt a tárgyalódelegációt továbbra is képviselik és viszik, sokkal jobban tudjanak felkészülni, több idejük legyen, és ne legyen soha többet olyan kapkodás, mint amilyen a legutóbb volt. És azt hiszem, hogyha ennek a felelőse egyébként valahol kimondható, a tárgyalási delegációnak biztos a vezetője felel ezért, hogy ez ne így történjen ezentúl, hát akkor hívjuk fel a figyelmét, hogy egészen másképp kell ezt lebonyolítani. És azért kellett ez a mai nap, hogy ezt még el tudjuk mondani, mert azért igenis, hogy Böröcz úr a politikai felelősség most kezdődik. A politikai felelősség ott elkezdődött, amikor ezt a döntést meghoztuk, ugyanis ennek az ügynek a pozitív és negatív következményeiért Önnek is és nekem is vállalnom kell a felelősséget.

Kiss László: Az előző megszólíttatás kapcsán kénytelen vagyok Böröcz képviselőtársamnak válaszolni és csatlakozom az előbb elhangzott politikai felelősséghez. Ha ezt a hivatkozott politikai felelősséget Böröcz képviselőtársam olyan komolyan venné, akkor az elmúlt közgyűlésen kategorikusan tiltakoznia kellett volna az ellen, hogy itt bármi is aláírásra kerülhessen, mint a Pénzügyi Bizottság elnöke. Gyakorlatilag öneki kell a közgyűlés büdzsége felett az ellenőrzést gyakorolni. Erre nem került sor. Ha a politikai felelősség annyira fontos, mint ahogy Ő elmondta, márpedig az, akkor most kezdeményezni kellett volna minden képviselőnek együttesen, hogy a tárgyalódelegáció számoljon be arról, hogy mit tudott érvényesíteni azokból a város érdekét megtestesítő feltételekből, amivel a közgyűlés útjára bocsátotta a tárgyalódelegációt. Mindannyian tudjuk, hogy mennyit. Akkor az azt jelenti, hogy a politikai felelősségünk birtokában kb. és annak tudatában azt a határozati javaslatot kellene megszavaznunk, amit Csákai Iván képviselőtársunk beterjesztett. Én nem ezt mondom. Én azt mondom, hogy adjunk egy esélyt a városnak. Ez volt az aláíróknak a szándéka. De hogy azokat a mulasztásokat, amiket a tárgyalást előkészítők elkövettek, hogy döntés előtt két nappal kapjuk meg a nem megfelelő szerződési szöveget, ultimátumszerűen azt mondja a másik tárgyalópartner, hogy vagy ezt, vagy semmit, azt hiszem egy dolgot, egy ilyen nagy volumenű dolgot nem lehet így előkészíteni. Én azért kezdeményeztem

a közgyűlés összehívását ezekben a hivatkozott kérdésekben, amire én meg is adtam a javaslatot, amit még lehet, az előző tárgyalóknak a mulasztásaiból, próbáljunk meg kollektíven jóvátenni, mert most még lehet valamit. De hogyha valóban az lesz, hogy kétharmados szavazati arányok lesznek az igazgatósági ülésen személyre szólóan, természetes személyek alapján és a Redilco-nak van 2 szavazata, az önkormányzatnak és a Kht-nak pedig 1, akkor azt kell, hogy mondjam, sajnos egy cirkuszba kényszerít a közgyűlés engem. Mert én mondhatok bármit, szép lehetek, de okos nem. Tehát a dolgokat, amiket még lehet, azokat a helyére kell tenni. Erre a közgyűlésnek van 3 hónapja. November vége az első tőkeemelés időpontja. Addig a közgyűlés nagyon sok jót tehet, de nagyon sok rosszat is. És én a jötevés irányába próbáltam a közgyűlést a kollektív bölcsesség alapján elmozdítani.

Tüttő István: Most arról nem kívánok hosszan szólni, hogy ki itt a felelős, hogy erre csak ennyi idő volt. Ennyi időt hagytak. Önök nagyon jól tudják, hogy gyakran kerülünk abba a helyzetbe, hogy gyorsan kell döntenünk annak ellenére, hogy ez már tavaly novemberben elkezdődött. Tudják nagyon jól igazolni Dr. Balogh Attila úr, Schmidt úr, hogy éjjel fél 1-ig ment az egyezkedés ebben a kérdésben. Több mint háromnegyed órát csúszott az aláírás, mert még mindig próbáltunk olyan eredményeket elérni, amely az önkormányzat érdekeit még jobban szolgálja. Ennek eredménye lett az a megállapodás, amely legalább mindkét fél részéről deklarálja, hogy tovább egyeztetjük ebben a kérdésben az álláspontokat. Kiss László úr a megmondhatója, hogy az olaszok kétszer felálltak az asztaltól. Könnyű azt mondani, hogy sajnos nem végleg. Felelőtlenségnek tartom ezt a megjegyzést, mert kérem, azt tessék nekem megmutatni, azt a céget, vagy azokat a cégeket, akik sorban állnak Nagykanizsán munkahelyteremtésre. Tessék nekem azokat a cégeket felsorolni, akik, ha a Redilco cég nem lenne itt, helyettük ugyanezt a területet beépítené. Tessék ezeket megnevezni. És akkor bátran azt mondom, hölgyeim és uraim válasszunk, hiszen itt a nagy lehetőség. Kérem, itt felkínáltak egy óriási sanszot. Legyünk szívesek ezt megfelelő komolysággal is fogadni, és ne csak bíráljunk, mert én őszintén mondom, én vállalom ezért a felelősséget, de ha megvalósul és elindul úgy, ahogy gondoljuk, mindenkit külön meg fogok kérni, hogy mondjon le minden alkalommal, mert gátolni kívánta és csak – hogy úgy mondjam – ez egy politikai színjátéknak tűnik számomra, hogy most azok, akik itt megpróbálják ezt gáncsokodva és mindenféle indokot felsorolva és azt a kockázatot sem féltve, hogy ez a dolog megbukik, én hölgyeim és uraim Önöknek azt tudom mondani, hogy nem igazán gondolják komolyan ezt az ügyet. Ha pedig így gondolják, akkor ne beszéljenek arról, hogy Kanizsára munkahelyet kell teremteni, mert itt a lehetőség, akkor most miért foglalkozunk vele. Azt elfogadom, amit mondott Kiss úr, egyetértek vele. Mindent meg kell tennünk annak érdekében, amit csak lehet, hogy ez a szerződés a lehető legjobban záródjon. Nem zárult le, éppen ezért szükséges a folytatása. De azt a megjegyzést tenni, hogy jobb lett volna, ha elmentek, ne haragudjanak. Nem akarom megnevezni, hátha maga is jelentkezik.

Dr. Baranyi Enikő: Igen, ez egy halk megjegyzés volt, de a lényege az mégiscsak az, hogy azért már az előbb is hozzá akartam szólni, sajnálom, hogy a gombomat visszavettem. Szóval én úgy érzékelem ezt a mostani helyzetet – és teljes mértékben meg tudom érteni az itteni dilemmákat –, hogy úgy érezzük, hogy sokat foglalkoztunk ezzel a logisztikai központtal, az ehhez kapcsolódó személyes vagy személyeskedő dolgokkal, de ugyanakkor valóban így van, közösen szavaztuk meg, ezt azonban hangsúlyozni kell, többségi szavazattal, a Kht. megalakulását. Én a magam részéről hadd mondjam el, az első olvasat után is az volt az érzésem, hogy az a záró mondat, ami most már akkor hadd mondjam ki, hogyha a polgármester úr, és köszönöm, hogy ezt mondta, hogy reméli, hogy fogok jelentkezni, megtettem, de az az egy mondat, hogy mindez egy hatalmas számösszeg, egy hatalmas, kimondani is szinte nehéz, mekkora összegről van szó, után zárómondatként ott van megjelölve, hogy 6.500 vagy 9.000 munkahely megteremtését jelenti. Ez az a mondat, amivel mindannyian, hogy így mondjam áhított álmaink valósulnának meg, de ugyanakkor úgy érzem, a számsorok alapvető számtani összeadási és kivonási hibák alapján – mert az is volt az első előterjesztésben, bizonyára emlékszik erre polgármester úr –, ez jelenti azt is, hogy Te, képviselő érzelmi zsarolás helyzetébe is kerülsz, hisz nem teheted meg és nem is tettük meg természetesen, hogy ne próbáljuk a Kht-t létrehozni, mert hát itt meg van jelenítve, hogy hány ezer munkahely megteremtéséről van szó. Senki sem a munkahely nem megteremtése miatt, hogy így mondjam, van bajban, vagy megteremtése miatt, hanem elsősorban én, aki tényleg a humán szférában dolgozom, úgy gondolom, hogy annak a számadatoknak a tartalma, a mögötte lévő rész, és egyáltalán a számításokban lévő alapvető, elemi iskolástól is már elvárható becsúszott kisebb hibák valamifajta kapkodó, időnként talán felületes munkát, avagy előkészítést jelenített meg.

Szeretném elmondani, hogy én vállalom, hogy én is egy párt képviselőként ülök itt, de nem a párt szavát mondom, amikor ezt mondom, nem érzem itt jelentőségét annak, hogy ezekre hivatkozunk, hanem egyszerűen ezt, mint képviselő úgy éreztem, hogy nagyon fontos elmondanom. Ha a polgármester úr kéri, akkor akár a számtani összeadási, kivonási hibákban is, azt hiszem, hogy konkrétumot tudok mondani. Én magam kiszámoltam, hogy mennyi egy munkahely megteremtése, azt is tudom, hogy vagyongyarapodással is jár, de azért az egészről, úgy globálisan mégiscsak az volt az érzésem, hogy jó szándékú, részünkről majdnem, hogy egy kötelező út, mert kell munkahelyet teremteni, ezt senki sem mondja. Azt hiszem, hogy ez a vonat egy kicsit korábban is elindulhatott volna, és ha már azt mondja polgármester úr, hogy szeretné tudni, hogy ki tud hozni több munkahelyet, erre én azt kérdezem, hogy vajon az elmúlt 10 évben minden esetben csak másfelé mentek a nagy gyárak, a nagy ipari cégek? Hisz mindig elkerültek bennünket. Most örülünk ennek, de azért ne legyen már ez a labda olyan, hogy ha egy képviselő dilemmája van, egy feladatot ellát és szeretné, hogyha a közgyűlés tisztességgel és időben tájékoztassa, ez szerintem egy méltányolandó dolog és ennek én nem politikai felhangot, hanem az ellátott feladattal szembeni felelősségérzését érzem.

Tüttő István: Megint ugye előjön, hogy hány munkahelyet teremtünk. Kérem, ezek elméleti dolgok. Hát lehet 10.000 m²-en akár egy embert is foglalkoztatni, hogy olyan gyárat építenek, hogy ott gombnyomással működik, egy központból irányítják. De lehet 10.000 m²-en akár 5.000 dolgozó is – bár ez a magyar szabványoknak nem felel meg, de tudok olyan országot, ahol ez bőven megfelelne. Nem akarom ezt mondani. Tehát az, hogy most 7.000 lesz, vagy 10.000, ez egyáltalán nem az alapvető kérdés. Az a lényeg, hogy legyen minél több, mert azzal enyhítünk azon emberek gondjain, akinek ma nem tudnak munkát biztosítani. És hogyha ez a beruházás 5.000 munkahelyet teremt, és reményeink szerint annyit mindenképp, akkor is óriásit léptünk előre. De ha ezen túlmegy, akkor pedig az egész környéknek, a térségnek a lehetőségeit fogjuk javítani.

És még egyszer elmondom. Nekem egyáltalán nincs ellenvéleményem abban a kérdésben, hogy a lehető legjobban gondoljuk át és a lehető legtöbbet próbáljuk kihozni a szerződésből. De egyet vegyünk tudomásul, hogy az ún. tárgyalófelelknél olyan nincsen, hogy az egyik fél mindig mindent elér, a másik fél pedig semmit sem. Itt mégiscsak történtek, már most is olyan elemek beemelésre kerültek, amely korábban nem volt, és ráadásul azt nem lehet mondani – ha ezt Önök alaposan áttanulmányozzák – ennek a szerződésnek azért nagyon sok garanciája is van. Sok olyan eleme van, amely az önkormányzat által jogosan kért elemeket azért különböző formákban, de azért tartalmazza. Az is biztos, hogy ez tovább javítható. Erre van ez a három hónap. Ezért én azt kérem, hogy most vagy lezárjuk azt a vitát, amely ezt az ún. nyilvános részt tartalmazza, megkérdezem azért majd a tisztelt vendégeket, hogy van-e olyan aggályuk, amelyről itt szót kell váltanunk, vagy pedig megállapodunk egy más időpontban, hogy beszéljünk róla. Elfelejtettem köszönteni Zakó képviselő urat. Ő is azért van itt, mert ő is próbált mindig is segíteni ennek az ügynek a rendezésében, hát remélem, hogy továbbra is ugyanezt meg fogjuk kapni.

Röst János: Nem kívánok párhuzamos vitát folytatni, de úgy gondolom, hogy Birkner Zoltánra reagálni kell. Birkner Zoltán valótlan állított. Soha nem hangzott el a részünkről, részemről sem, hogy az Ipari Park létrehozását ne támogattuk volna. Az viszont igaz, hogy törvénytelen eszközöket és törvénytelen módot nem tudok támogatni. Ez a betervezésben is jelen van és nem az Ipari Park megvalósítása ellen szól, hanem arról szól, hogy törvényes-e jelenleg a helyzet és erre kértem választ. Én négy kérdést tettem fel, örülnék annak, hogyha erre a négy kérdésre megadnák a válaszokat.

A másik része. Itt polgármester úr most már elég folyamatos időszakban egy érzelmi zsarolást folyamatosan folytat. Ezzel nem hiszem, hogy itt olyan képviselőket, mint például én is, meg lehet győzni, de vagyunk így még többen így bent a teremben.

Tüttő István: Pedig te arról vagy híres, hogy érzelmeiben gazdag vagy.

Röst János: Hát kedves István, úgy gondolom, hogy az előző vitában, az előző közgyűlésen elég sok szakmai indokot mondtam, ami javította volna lényegében a tárgyalási pozíciót, illetve a szakmai anyagot. Nagyon sajnálom, hogy akkor ezeket az észrevételeket lesöpörték.

Tüttő István: Nem söpörtük le János, csak nem volt idő rá, amit kértél. Hát azt majd három hónap múlva.

Röst János: De bocsáss meg, egy ekkora ügyet nem lehet megtenni egy nap alatt, másfél nap alatt. Én úgy gondolom, hogy ekkora szerződésnek a létrehozása hetek, hónap, és jogászok és gazdasági szakemberek tömegeinek az együttműködéséből származik, nem pedig 27 okos ember, aki összeül egy közgyűlési terembe.

A másik, én is szeretném megkérni arra polgármester urat, hogy szavaztassa meg, hogy a teremben lévő, laktanyákban jelenleg működő konzorciumnak a résztvevői közül, aki úgy gondolja, hogy hozzá kíván szólni, az tehesse meg, és én remélem, hogy az ő általuk elmondottak egy újabb színteljes gazdagítják a közgyűlésnek a munkáját.

Böröcz Zoltán: Nagyon röviden szeretnék válaszolni. Szóval sok mindent elfogadok én abból, amit elmondtatok, azért egy-két dolgot semmiképpen sem. Kitartok amellet a nézetem mellett, hogy a politikai felelősségünk akkor zárult le, amikor úgy döntöttünk, hogy ezt létre kell hozni a tervezett feltételekkel, beleértve még a szindikátusi szerződést is. Attól kezdve személyi felelősségnek kell működni, gazdasági társaságról, részvénytársaságról van szó, amelybe jelentős vagyon kerülhet be az önkormányzat részéről. Még tovább megyek, hogy mennyire áttételes a felelősségünk, ráadásul nem is tagként, tehát bizonyos értelemben az igazgatótanácsi tagot és a felügyelő bizottság tagját is ő fogja kötelezni beszámolásra, hogy mást ne mondjak. Tehát még egyszer kitarok, személyi felelősséget követelek ezekben a kérdésekben, illetve nem is kell követelnem, ezek a kérdésekben csak az áll meg a gazdasági társaságokról szóló törvény alapján. Ettől kezdve semmilyen apró döntésben, ami az igazgatótanács elé kerül, nem vagyok hajlandó döntést hozni, teljes felelősségemet azokra hárítottam személy szerint, akikben megbíztam. Itt van vége a politikai felelőségnek. Tehát kitarok. A másik dolog, ami azért érdekes, a múlt közgyűlésre sokan visszahivatkoznak, hogy miért nem került be az a rengeteg, iszonyú okos, és iszonyú jó javaslat. Tizen, húszon, negyven valamennyi ötlet volt, hogy mennyivel lehetne javítani az önkormányzat pozícióját. Hát csak azért, mert nem is kerülhetett be értelemszerűen, mert idejöttek az olaszok egy tárgyalási folyamat végén, és mi elhittük el - én nem hittem el, ezt el is mondtam, de hát nem volt értelme végül is - elhittük, hogy mi ezzel még befolyást gyakorolhatunk, mi olyan pozícióban vagyunk, hogy mi még az érdekeinket, vagy bármit beépíthetünk. Nem volt rá esély. Még annyit had mondjak a tárgyaló delegációra, aki akkor éjjel tárgyalt, nem pontosan ki volt az, itt választottuk, nem emlékszem, Kiss úr bent, polgármester úr, alpolgármester úr, talán a Fodor Csaba, jegyző, nem tudom pontosan. Most mondom nektek, hogy gratulálok nektek, akik ott voltatok, mert a leghetlenebb dolgokra találtatok megoldást. Az olasz fölugrott, hogy elmegy, kész, vége. És ti azt a felelősséget vállaltatok magatokra egy mondattal kiegészítve, hogy a szindikátusi szerződés kérdéskörében még pontosításra kerül az első tőkeemelésig. Akkor felelősséget vállaltatok magatokra, ami a világon a legnagyobb. Ezzel a testülettel szemben engedélyeztél az aláírást. Én azt akarom mondani, ehhez gratulálok, és ezt a bátorságot és felelősséget fogom kérni tőletek, azoktól, akik ebben az Rt-ben tehetnek valamit a következőkben is. Tehát végül is ezt szerettem volna elmondani, és változatlanul kitarok, hogy nem óhajtok tanácsot adni senkinek abban, se felügyelő bizottság tagjának, se az igazgatóság tagjának, hogy ugyan hogyan döntsön részletkérdésekben. Nem akarom tanulmányozni, nem akarom a felelősséget magamra venni. Azt tanácsolom, senki ne vegye át, mert ez most a saját lábán kell, hogy működjön.

Marton István: A mai ülésünkön elég sok minden elhangzott már, amelyekkel én részben egyetértek, de vannak dolgok, amikkel nagyon nem. Én nem kívánom elmondani azt, amit a múltkor zárt ülésen elmondtam, bár talán helyénvaló is lenne, de egy-két dolgot ki kell, hogy ragadjak. Az egész dolog, így utólag visszatekintve az eseményekre, azt a főkérdést fogalmazza meg bennem, hogy mekkora a kockázatvállalás, illetve annak a mértéke, ameddig elmehet Nagykanizsa Megyei Jogú Város képviselőtestülete. Ha azt nézem, hogy az ebben a pillanatban 7.350 eFt, akkor azt kell, hogy mondjam, hogy ez még vállalható. Ugye én akkor is mondtam, és azért ezt még visszaidézem, hogy ez dolog rendkívüli módon előkészítetlen, ezt sajnos a július 13-i események tökéletesen beigazolták, és az elkövetkezendő hónapokban igen-igen szorgalmasan kell dolgozni, hogy a tőkeemelés időpontjára sok minden kiforrja magát - ebből egy konkrét példát is mindjárt hozni fogok -, mert különben azt kell, hogy mondjam, hogy eddig és ne tovább. Nem értek egyet azzal, amit polgármester úr mondott, és többen is itt megismételték, hogy az olaszok fölugrottak, hogy ők elmennek. Hát kérem ilyen színpadias dolgoknak minden esetben bedőlni, hát ez teljesen szoros velejárója a mediterrán temperamentumnak. Azzal egyetértek például, amit Böröcz képviselőtársam mondott, hogy nem szeretnék én is minden egyes igazgatósági ülés előtt ilyen dolgokkal foglalkozni, de a mostaniban, meg kell, hogy dicsérjem Kiss képviselőtársamat, hogy ezeket a kardinális kérdéseket fölteszi, mert ezek igenis sok mindent eldöntenek. És abban meg nagyon nem értek egyet Böröcz képviselőtársammal, hogy a mi politikai felelősségünk

lezárult. Nem zárult le, mert ha a körülmények alakulása azt teszi lehetővé, hogy novemberben vagy decemberben azt kell mondanunk, hogy eddig, és nem tovább, akkor lesz a legdöntőbb felelősségünk. Konkrét példát mondok. Kérem szépen, ha csak az M 7-nek a nyomvonalán folyó régészeti feltárásokat nézzük, akkor azok, ha jól emlékszem második éve folynak, és hát pillanatnyilag még nem fejeződtek be. Tudomásom szerint ezen a 45 hektáron bő fél tucat régészeti lelőhely is van. Ezzel kapcsolatban, ha jól emlékszem már a szakemberek már egy jó évvel ezelőtt letették azt, amit le kellett volna, hogy tegyenek, de érdekes módon a közgyűlés elé ebből semmi nem került. Én azt mondom, hogyha csak ennél a kis területnél maradunk, hogy a régészeti feltárására kijelölt vagy kijelölendő területeknek nagyon tudnunk kell a méretét, tudni kell a feltárás idő-, valamint pénzigényét. Tehát magyarul, egy nagyon pontos felmérésre lenne szükségünk, és akkor még egy nagyon, hát nagyon kicsi, de viszonylag kicsi kérdéskört említettem. Mert lehet, hogy ez bizony több 10 millió Ft-ot kóstál, és lehet, hogy akkor a mi részarányunk, ha ezt nekünk kell elvégezni, akkor egészen más súllyal esik latba. Azért az itt ülők is, meg akik esetleg néznek bennünket, hogy tisztába jöjjenek a képpel, és azért nem nagyon értek én egyet azzal, amiket a polgármester úr a tárgyalások menetéről mondott, hogy mi 2 héttel ezelőtt hétfői napon, 9-én kaptunk egy anyagot a szindikátusi szerződésre, illetve az alapító okiratra. Több órás vita után a közgyűlés úgy döntött, hogy az alapító okirat, bocsánat már egy lépést úgy látszik, hogy én is kifelejték, a közgyűlés előtt 1 órával kaptunk egy új anyagot, ami egy kismértékben megváltoztatott alapító okiratról szólt, és egy nagyon- nagyon nagymértékben megváltoztatott szindikátusi szerződésről. Ezt a közgyűlés 1 órával, akik bizottsági tagok voltak, 1 órával előbb kapták meg, akik nem, azok pedig pont a közgyűlés kezdetén. A közgyűlés több órás vita után úgy döntött, hogy az alapító okiratot, ezt az újat, minden további nélkül aláírhatja az erre hívatott összes illetékes. A szindikátusi szerződésben pedig két zárófejezet volt. A leglényegesebb eltérés a hétfőn megkapott anyagtól. De még ezzel sem volt elégedett a testület, és ezért jelölt ki 5 tárgyaló felet. Ennek ellenére az volt a számomra döbbenetes, hogy éjfélig tartó tárgyalások, meg minden egyéb, meg másnapi késéssel együtt is kérem szépen a hétfőn általunk megkapott alapító okirat lett elfogadva, és ugyanaz a szindikátusi szerződés, mert hát az a megállapodás, amit itt aláírtak, aminek az a lényege egy mondatban, hogy a szindikátusi szerződéssel kapcsolatos tárgyalásokat annak pontosítása érdekében folytatni kell - kérem ez jogilag az ég egy világon semmit nem jelent, senkit, semmire nem kötelez. Tehát akkor ezek után meg kell, hogy kérdezzem, hogy miért tárgyalta a közgyűlés ezeket az anyagokat? Állítólag az olaszok meglepődtek, hogy a kanizsai delegáció mást tett eléljük, mint amit már korábban elfogadtak, megismertek városi véleményként. Ha ez így van, akkor azt kell, hogy mondjam az olaszok ebben az ügyben nem is hibásak. És ezt azért ki kell domborítani, hogy bizony-bizony ilyenfajta szindikátusi szerződés aláírására az aláíróknak nem volt semminemű jogosítványuk. Én azt hiszem, hogyha ez tényleg az elmúlt 10-11 évnek a legnagyobb beruházása lesz, azzá sikeredik, akkor tragédia eddig nem történt. De óvnám azokat, akik az ilyen anyagokat előkészítik, hogy még egyszer hú bele Balázs módjára, tehát tökéletesen előkészítetlen akciókba belerángassák Nagykanizsa Megyei Jogú Város Közgyűlését.

Tüttő István: Erre röviden annyit, hogy az az anyag, ami elkészült, gyakorlatilag nem más, mint amit mi kint Olaszországban is képviseltünk, kiegészítve néhány olyan elemmel, amit természetesen menet közben mások javaslata alapján is beletettünk. Tehát itt semmi olyan nagyon új dolog nem került bele, amelyről korábban az olaszokat már ne tájékoztattuk volna. Csak ők a tárgyalás közben ezeket nem akceptálták. Hát ugye erre Balogh Attila úr tudna igazán választ adni, hiszen a jogi egyeztetésnek ő volt a fő felelőse, Schmidt úrral közösen természetesen, Törőcsik úr, meg én is. Folyamatosan ment - nem a jegyzék váltás, mert az furcsa szó, hanem - állandóan az anyagok cseréje, és az egyeztetése, és ebből ez kerekedett ki. Hát látni kell, az olasz megfogalmazta, ezt azt hiszem, már mondtam, hogy kérem, ezek olyan engedmények, amelyet mások irányába nem tennének meg, amik most le vannak írva, mert végül is ő fogja az egésznek azt anyagi kockázatát vállalni, mert azt ne higgyük, hogy az a kockázat, amit az önkormányzati rész képvisel ebben, az olaszoknak olyan nagy megnyugtató kockázati fedezet lenne. Számukra ez egy nulla összeg. Tehát nekik a kockázatuk sokkal nagyobb ebben, és éppen ezért nem hajlandók, vagy nem voltak hajlandók abba belemenni, hogy most olyan részleteket is átbeszéljünk, amelyet én ebben a 3 hónapban remélek, hogy eredményesen tudunk majd kezelni.

Cserti Tibor: Egyike vagyok azon képviselőknek, aki legnagyobb sajnálatomra az elmúlt közgyűlésen nem vethettem részt. Az első gondolatom nekem is a Böröcz képviselőtársaméhoz hasonlóak voltak, amikor kézhez kaptam a főnti meghívót, mert hisz egy kialakult jogi helyzetet tárt elém, és igazán nem érttem, még egyszer mondom, a tárgyalás első fázisában sem, hogy miért ezt a tárgyalási formát választottuk. Összeálltak a gondolataim, és még tényleg az etikai elvek

betartása mellett is most ennek a rövid summázatát hadd mondjam el, ki kívánczik belőlem. Gyakorlatilag a tapasztalatom alapján a politikai oldalból én tehát kötődésem híján nyilván a várospolitikai felelősséget érzem. Eddig is zöld utat kívántam adni a dolognak, ezután is ezt fogom tenni. Legfontosabb dolognak tartom. A gyakorlati tapasztalatom alapján azt látom, nincsenek csodák, mindenki egy kontaktusban, egy szerződésben saját érdekét kívánja érvényesíteni. Itt gyakorlatilag két fél szerződéses rendszerét kaptuk kézhez, aláírt jogi szerződés. Egyik oldalon az önkormányzat, mint tulajdonos, a másik oldalon a Redilco, mindenki a saját erőviszonyrendszerén belül megpróbálta a legjobbat kihozni belőle. Valószínűsíthető, hogy én is az önkormányzati érdekek javítását helyeztem volna az elmúlt közgyűlésen előtérbe olyan szintig, ameddig ezt lehetett volna. Az én magánvéleményem volt a tárgyalás előkészítés időszakára is, emlékeztek rá, és nem szeretnék olyan vizsgáló bizottsági, meg egyéb tevékenységemre utalni. Tehát gyakorlatilag nagyon örülök neki, hogy ez a rész, a tárgyalás ilyen szakaszba jutott, hogy jogi szerződések aláírására került sor, mert esélyt, egy lehetőséget ad. Na most, ahol Böröcz úr befejezte, én onnét kezdeném. Én is gratulálok azoknak, akik tárgyaltak. Lehet a tárgyalást sokféleképpen minősíteni, el lehet menni az alárendelt szerep aláhúzásáig, meg mondjuk a felnagyításáig. A végeredmény mégis csak egy szerződés. Egy esélyt ad a városnak a munkahelyteremtésre. Aztán nézzük az érdekek oldaláról. Tehát számunkra még érdeket. A Redilco megtalálja magát és benyújtja a számlát. Benyújtja, ott van 171 millió Ft az első szakaszban. Ugye sokféleképpen, számla alapján fizetjük. A mi Kht-nk is megkapja a számítását, ő is előkészítésig számláz valamit. Bevittük a földterületeket. Igazán nagyon nem kockáztattunk, az értékeken lehet majd vitatkozni, Ugye azért van téma, nem is szeretném boncolgatni részletesen. Erről a polgármester úr részletesen szólt. Gyakorlatilag, ha van egy aláírt alapító okirat, gyakorlatilag van egy aláírt szindikátusi szerződés, a Röst úr még nem kapott választ a jegyzőnőtől.

Tüttö István: Majd fog ő is következni.

Cserti Tibor: Akkor felszólítom, ha úgy tetszik, a képviselői jogommal, hogy jogilag adja meg a választ, mert nekem mindig ott lebeg, hogy gyakorlatilag jogszerűen meg nem támadható szerződés legyen. Polgármester úr igazán az érzelmi dolog, idézőjelben az érzelmi zsarolás ugye, azt próbálta elérni, hogy ez a közgyűlés a mai napon, és itt akkor én viszont indítványozom, hogy erősítse meg, ha úgy gondolja, jogszerűen ezeket a szerződéseket szavazatával, hogy nyugodtan a tárgyaló partnerek lelke is tiszta legyen, és előre menjünk, még egyszer mondom, a jog szellemében. Ne lebegtessen legalább a város ilyen értelemben Vagy, ha úgy gondoljuk, zárt ülés keretében, akkor erről beszéljünk. A harmadik dolog, hogy azért van itt egy kanizsai konzorcium, ugye a vállalkozók kanizsai konzorciuma, Töröcsik úr vezette annak idején, és a FIDESZ ugye nagyon felzárkózott, és tényleg nem szeretnék senki alá pakolni ilyen értelemben, jó értelemben véve mondom. Ők is szeretnék az érdekeiket megfelelően, tisztességesen. És itt ne kendőzzük a dolgokat uraim, anyagi érdekekről van szó. Befecceltek bizonyos dolgokat, szeretnék viszontlátni használat mellett együtt. Tárgyaltak valakik valakikkel. Gyakorlatilag kapjanak szót a közgyűlésen, mondják el tisztességesen a demokrácia keretén belül, mit várnak az önkormányzattól, és az önkormányzat meg nyilvánítsa ki szándékát, tudja-e ezt akceptálni, és zárjuk le ezt a szakaszt is ebből a szempontból. No hát én ezt szerettem volna elmondani. És még egyszer mondom a tárgyaló partnereknek is a kifulladásig történő vitát, ezt most már próbálnám rövidre zárni, és jövőt tekintve a beruházást minél előbb a megvalósítás szakaszába juttatni.

Dr. Horváth György: Egy kicsit megdöbbenett, amit Marton úr mondott. Nagy tájékozatlanságról tett tanúbizonyságot, ugyanis a régészeti topográfia több mint 20 évvel ezelőtt elkészült, hogy a városnak 10 fillérjébe nem fog kerülni, sőt a nagykanizsai múzeumnak nagyon jól jött az M 7-nek az építése, és ha megnézné, elmenne a múzeumba, hogy mit kapott a múzeum abból a pénzből, akkor ilyet nem mondana, főleg nem egy nyílt közgyűlésen, mert itt mondjuk, még, ha zárt közgyűlés van akkor még elmegy. Én azt mondom, hogy igenis minden lelőhelyet fel fognak tární idejében, én úgy tudom Dr. Horváth László igazgató úrtól. Nagyon jól folynak a munkák, személyesen magam is a petriventei résznél kinn voltam, igazán nagyon gazdag anyag került előtérbe, és történészként vagy történelemtanárként azt mondom, hogy ennek a térségnek a történetét, bizony ezután az ásatás befejezése után, az M7 után át kell írni. Úgy, hogy megnyugtatom tisztelt képviselőtársaimat 10 fillérbe nem fog kerülni a városnak. Sőt nagyon jól járt a város, pontosabban a Megyei Múzeumról van szó, ezzel az ásatási sorozattal.

Marton István: Úgy gondolom, hogy válaszolnom kell. Az az én érzésem, hogy tisztelt képviselőtársam bóbiskolás közben hallotta, amit én említettem. Én az M 7-t példaként hoztam,

hogy hány évig tartott, szóba nem került itt a pénz. Én arról beszéltem, hogy ennek a feltárása időigényes lesz, mert több terület van, amit régészetileg meg kell kutatni ebben a 45 hektárba, és ennek nem ismerjük, se az idő, se pénz igényét ezen kívül. Ilyen egyszerű volt a történet Horváth úr. De vissza lehet hallgatni, és hát az a kérésem, hogy bár azt nem nekem kérni, hanem polgármester úrnak, hogy az szóljon, akinek mondanivalója van, és aki figyelt arra, amire reagálnia kell.

Tüttő István: Ilyet nem mondok, mert ez mindig utólag derül ki. Ezek után megadom a szót jegyzőnek, és azt követően szavazzunk arról, hogy meghallgatjuk a szóvivőjét az uraknak, aki jelen vannak, és még Zakó úrnak adnánk szót, ha igényt tart rá, nem tudom.

Szabóné dr. Csányi Mariann: Én nagyon röviden válaszolnék Röst képviselő őr feltett kérdésre. Az alapító okirat, amely aláírásra került, az a hétfőn kiküldött anyaggal egyezik meg, tehát nem a csütörtökön tárgyalásul szolgáló alapító okirattal egyezik meg. A törvénysértés tényét pedig én ebben a kérdésben, nem tudom igazából vizsgálni, hiszen a cégbíróság, amely a bejegyzéskor ezt vizsgálni fogja, ő fogja ezt az alapító okirat vonatkozásában eldönteni, hogy törvénysértő, vagy nem törvénysértő rendelkezéseket tartalmaz.

Röst János: Azért én ragaszkodnék egy hosszabb indokláshoz. Egyrészt, mert ez nem cégbírósági kérdés, hanem úgy gondolom, hogy önkormányzati. Én azt hiszem, hogyha a közgyűlésnek van egy döntése, ami kötelezi a felet arra, hogy mit hajlandó aláírni, akkor attól tulajdonosként, akkor attól ő nem térhet, a közgyűlés engedélye nélkül. Ha viszont nem térhet el, akkor azt jelenti, hogy törvénysértő az aláírása. Az, hogy egy szerződés jogszerű és mit lehet vele kezdeni, ez egy másik kérdés. A következőt kérdeztem még a jegyzőasszonytól, hogy nem lett kihirdetve a határozat addig, amíg alá nem írta a két fél a szerződést, hogy ilyen értelemben ennek van-e jogkövetkezménye - erre sem kaptam választ. Illetve szintén volt két kérdésem a Kht. vezetőjéhez. Tisztelettel megkérném, hogy arra is ő válaszoljon, mielőtt a még a konzorcium képviselője szót kap.

Tüttő István: De mielőtt a jegyző szólna én egy megjegyzést tennék. Itt az áll, hogy az önkormányzat érdekeit messzemenőig szem előtt tartva kell ennek a bizottságnak tárgyalnia. Meg kell, hogy kérdezzem, hogy ki tudja azt pontosan megmondani, hogy a messzemenőig, az mit jelent? Mi messzemenőig megpróbáltuk, de messzemenőig érdekünk az is volt, hogy ne menjen el az ügyfél, mert az fontosabb számunkra, mint szó szerint betartani azt, amivel megbíztak bennünket. Én úgy értem, hogy az önkormányzat érdekei ebben az ügyben fontosabbak, hogy megvalósuljon, minthogy most egy pontja bent van-e, vagy kettő, vagy három, abban a kérdésben. Ez az én válaszom. De hát a jegyző következik.

Szabóné dr. Csányi Mariann: A határozat kihirdetésének arra vonatkozóan nincs befolyása, hogy a határozat attól még határozat, és a döntés jellege, a döntés ereje meg van annak a határozatnak, hisz az SZMSZ, az önkormányzati törvény is azt tartalmazza, hogy a zárt ülésen hozott önkormányzati határozatot a következő ülésen, vagy a nyilvános ülésen kell kihirdetni, de ez annak a jogszerűségét és érvényességét nem befolyásolja. A rendeletek vonatkozásában áll fenn az, hogy kihirdetés napján lép életbe és rendelkezéseit a megadott időponttól kell alkalmazni.

Schmidt László: Röst úr felém intézett két kérdésére szeretnék válaszolni. Egyrészt a törzstőke részt nem utaltuk még át az Rt. számlájára. A másik pedig az, hogy nem közgyűlés által jóváhagyott, csütörtökön elfogadott szerződéstervezet került aláírásra, én a munkáltató képviselőjének a figyelmét felhívtam erre írásban.

Röst János: Akkor rövidre zárnám a történetet, mind a Kht. vezetője szerint, és mind a jegyzőasszony szerint törvénysértő módon lett aláírva a szerződés.

Tüttő István: Nem tudok hozzászólni, én nem látom azt a pontot, ahol törvénysértés történt, de hát ha Önök úgy látják, akkor szavazzanak róla. Cserti úr, ügyrendi gomb, tessék.

Cserti Tibor: Ügyrendi gombot nyomtam polgármester úr, mert igazolva látom még egyszer azt a helyzetet, és én gratulálok jegyzőnek egyébként, okosan válaszolt mind a két megközelítésre, de igazán, sejtette, amit ugye kiexponált, mert Röst képviselőtársam hajlamos arra, hogy mindjárt ilyen maga labdákat leüssön. Valójában két fél, egy társaságnak két tulajdonosa írt alá egy szerződést. Az egyik tulajdonos az önkormányzat jogszerűtlenül írta alá, mert nem volt

felhatalmazása, nem arra volt felhatalmazása. Ezt lehet sokféleképpen magyarázni. Tessék már kimondani, hogy jogszerűen írta alá polgármester úr vagy nem? Válasz erre csak egy lehet, hogy nem. Én indítványoznám, és ezért nyomtam ügyrendi gombot, mert úgy érzem, hogy mindenkinek ma már ebben a helyzetben egyetlenegy érdeke lehet. A megvalósításnak esélyt adni, és gyakorlatilag ezt a szerződés a jelen közgyűlés erősítse meg, hogy tudomásul veszi. Utólag is, ha úgy tetszik, tudomásul veszi. Nem szeretném azt a jogi helyzetet, hogy utólag megtámadható legyen jogilag. Köszönöm szépen. Tehát az indítványomnak a lényege, hogy szavazzunk erről, a szerződések megerősítéséről.

Tüttő István: Birkner úr ügyrendi gombot nyom.

Birkner Zoltán: A tisztázó megbeszélés, azt hiszem, kezd rossz irányt venni, és egy kicsit a lakosság tájékoztatása nem biztos, hogy abba az irányba halad, amerre kellene. Én, tisztelt hölgyeim és uraim, jegyző, illetve polgármester úr felolvasta a határozati javaslatot, amit elfogadtunk a múltkor. Legyenek kedvesek újra meghallgatni azt, és utána szerintem ne tegyünk ilyen felelőtlen kijelentést, hogy törvényes, vagy törvénytelen. Jegyzőnek nem biztos, hogy erre most kell válaszolni, és nem biztos, hogy kell erre válaszolnia. Ha úgy gondolják, akkor van ennek törvényes lehetősége. Szerintem rossz irányba haladunk. Én például nagyon szívesen meghallgatnám végre a konzorcium képviselőit, és nagyon szívesen rátérnék a zárt ülés azon részére, ami arról szól, hogy akkor Kiss László képviselőtársunknak milyen hozzáállása legyen ügyrenddel kapcsolatosan. Én erről szeretnék most már tárgyalni. Sok minden elhangzott itt ma, és biztos, hogy nagyon fontos az ügy, csak még egyszer mondom, én se az újrászavazást, se törvényességi, ha Röst képviselőtársam úgy gondolja, tegye meg a törvényességi észrevételt, az lehetséges, én ezzel nem szeretnék ma foglalkozni.

Tüttő István: Szeretném megismételni.

„Nagykanizsa Megyei Jogú Város Közgyűlése

1. a NagyPlus Rt. létrehozásával, a társaság Alapító Okiratával – figyelemmel a módosításokra – egyetért. A közgyűlés a társaság Igazgatóságába Kiss Lászlót, Felügyelő Bizottságába Dr. Fodor Csabát választja meg.
A közgyűlés felhatalmazza a Nagykanizsai Ipari Park Fejlesztő Kht. ügyvezetőjét az Alapító Okirat aláírására.”

Az előbb elhangzott, hogy a módosítások az alapító okiratban szinten formai voltak, tehát nem volt lényegre törő, illetve hát az itteni észrevételek sem voltak, az alapító okiratban.

2. a szindikátusi szerződéssel, tárgyalási alapként egyetért. A közgyűlés a további egyeztetések lefolytatására tárgyaló bizottságot hoz létre. A közgyűlés felhatalmazza a bizottságot, hogy a szerződés véglegesítése érdekében – az önkormányzat érdekeit messzemenőkéig szem előtt tartva – a Redilco SPA képviselőivel tárgyalást folytasson.

Azt nem mondja ki a közgyűlés, hogy nem írhatja alá, hogyha ebben valamilyen mértékig is valami, tehát magyarul nem mondta azt, hogyha szó szerint az nem lesz aláírva, akkor nem írhatja alá.

„A bizottság tagjai: Tüttő István, Törőcsik Pál, Szabóné dr. Csányi Mariann, Kiss László, Dr. Fodor Csaba, Schmidt László és Dr. Balogh Attila.

A közgyűlés felhatalmazza a Nagykanizsai Ipari Park Fejlesztő Kht. ügyvezetőjét, hogy a véglegesített szindikátusi szerződést aláírja.”

Ez a szó szerinti szöveg. Én nem kívánok azzal foglalkozni, hogy jogszerű, vagy nem. Aláírtuk. Én most is azt mondom, az önkormányzat érdekeit messzemenőkéig szem előtt tartva. Én azt tartottam szem előtt, nem pedig a betűk szó szerinti értelmezését.

Röst János: Örülök annak, hogy polgármester úr ismét felolvasta a határozati javaslatot, amit megszavaztunk. Valóban kettő pontja van. A 2. pontban igaza van polgármester úrnak, ott saját kénye kedve szerint dönthetett a bizottság abban, hogy mit fogad el a szindikátusi szerződésből, mit nem, kivéve azokat a pontokat, amiket a közgyűlés egyöntetűen garanciaként beemelt. Viszont az 1. pont, ami alapító okiratról szól, nem jelentéktelen egyébként a módosítás, ami itt végrement,

lényegében megszavazott, illetve az aláírt szerződés között. Tisztelettel felhívnom a közgyűlésnek a figyelmét a 9/3. pontra. Nem olvasnám föl, hogy miről szól. Lényegében ez tartalmazza azokat az elemeket, ami a város számára teljes mértékben garanciákat adnak. Ezek kikerültek lényegében abból a szerződésből, amit elfogadott a tárgyalódelegáció, ami azt jelenti, hogy ilyen értelemben a város teljes mértékben ki van szolgáltatva az olasz félnek. Egy esetben van háromnegyedes döntésnek lehetősége, az pedig az alaptökének az emelése. Ennyi lehetősége van a városnak, hogy ebben az egy pontban dönthet, hogy elfogadja a tőkeemelést, vagy nem. Amennyiben elfogadta, azt követően már beszélgetési szintig fajulhat az Rt-ben lévő tevékenysége a városnak. A másik pedig, hogy polgármester úr szintén elmondta, felolvasta, az a határozat nem erre a szerződésre szól, amit alátetszettek írni. Azt a közgyűlés előtt a polgármester úr visszavonta. Arról nem tárgyaltunk, nem szavaztunk. Amiről tárgyaltunk és szavaztunk, az nem lett aláírva.

Tüttö István: Bár Kiss László javaslatai pont ezekkel foglalkoznak. Jó kérem, én nem kívánok ezzel vitázni. Szavazzunk arról, hogy tisztelt urak közül valaki szól, kérdést tehet fel, véleményt mondhat. Kérem, szavazzunk.

A közgyűlés 21 szavazattal (egyhangúlag) a javaslatot elfogadja.

Horváth Zoltán: Tisztelt Közgyűlés! Az lenne a kérdésem, hogy a mi általunk az önkormányzattal megkötött előszerződés hogyan fog a továbbiakban működni? Él-e, nem él-e? Magyarul mi hogyan viszonyulunk ezekhez a dolgokhoz, ami ez után fog következni az olaszok kapcsán? Talán véleményként annyit szeretnék elmondani, hogy a polgármester úr néhány hónappal tényleg előbb kezdhetne volna a bemutatni ennek a kialakult helyzetnek a dolgát, mert ugye végül is 6 hónappal előbb az önkormányzat döntött egy dologban. Ugye a mi hozzáállásunkkal tudott egyáltalán elindulni ezen a vonalon, hogy ezek a laktanyák dolga úgy oldódjon meg, ahogy. A másik, amiről nem beszélünk, de valamennyi képviselő bizonyára tudja, hogy ezek a beruházások ma Magyarországon a kormány intézkedése következtében jó 70-80%-os állami támogatásokkal, adókedvezményekkel valósulhatnak meg. Akár a Zalai Területfejlesztési Tanács támogatásait, akár a Széchenyi Tervet, akár az adókedvezményeket figyelemmel. Tehát most Önök arról is döntenek, hogy ennek a támogatásnak része, magyar emberek, magyar vállalkozók tulajdonába kerülnek, vagy pedig elmennek a szokásos úton, mint ami

Tüttö István: Természetesen az a szerződés él, de ugye annak a teljesülése csak akkor következhet be, hogyha a laktanyákhoz az önkormányzat hozzájut. Egyelőre messze vagyunk tőle.

Szekeres Sándor: Tisztelettel köszöntöm a közgyűlést, hölgyein és uraim. Én nagyon megtisztelve érzem magam, hogy ezen a közgyűlésen most részt tudtam venni, és be tudtam pillantani ennek a közgyűlésnek a munkájába. Hát egy sajátos, speciális helyzet volt, hogy egy város jövőjét érintő nagy fontosságú kérdésben részese lehettem tulajdonképpen annak, és bepillantást nyerhettem abba, hogy hogyan folyik egy ilyen, hogy mondjam, fontos döntésnek az előkészítése, végig vitele, tárgyalása, és látom, hogy milyen körültekintően jártak Önök el ebben, hogy szakmailag, jogilag, és minden szempontból, hogy mennyire körültekintően jártak el, és egyrészt a Redilco-tól gondolom, hogy megfelelőképpen üzletei terveket, referencia anyagokat kaptak meg, és borzasztó nagyra értékelem ezt a hatalmas nagy munkát, mert azért egy ekkora beruházásnak tényleg ezeket, hogy mondjam, belső dolgait, kényes pontjait így átlátni, az nem egy kis feladat. És hát felvállalták Önök valóban ennek a felelősségét, hogy mi lesz, ha tényleg ebből a beruházásból nem lesz semmi. Mert hát az is ugye elképzelhető, de hát mindannyian abban bízunk és valóban Nagykanizsa, és ép eszű ember, mindenki azt mondja, hogy ezzel kapcsolatban kockázatot kell vállalni, és megnyugtató, hogy azért szakmailag ezt tulajdonképpen megfelelőképpen a megfelelő emberek előkészítették és körülírták. Mint nagykanizsai lakos, meg vállalkozó még hozzáteszem még azt is, hogy a laktanyában dolgozó valaki, én azt szerettem volna megkérdezni, mint a Horváth Zoltán kollegám, hogy tulajdonképpen a mi dolgainkkal mi lesz? És, hogy miért nincs lehetőség arra, hogy ezt valamilyen módon leírva, vagy kifejezve, ezt velünk is tudatosítsák. Mert mikor ez a szerződés megkésült, gyakorlatilag annak egyik pontja arról szól, hogy az önkormányzat egyfajta tájékoztatási kötelezettséget vállalt a vállalkozók felé. Tudomásom szerint ezzel kapcsolatban mi még semmilyen tájékoztatást nem kaptunk. Most ez volt az az alkalom, ahol bepillanthattunk itt a kulisszák mögé, hogy úgy mondjam. Aztán azt is még

el szeretném még mondani, hogy ebben a laktanya projektben, ahonnét elindult a dolog, ott azért nem csak én és a Zoli, hanem még 37 vállalkozótársam dolgozott. Összeszedgettük azokat az embereket és a lehetőséget az önkormányzat felé is, hogy egyáltalán ez a projekt el tudjon indulni, és természetesen anyagilag is felvállaltunk egy nagy terhet, hogy ebből a laktanyából és az Ipari Parkból, Logisztikai Központból valami megvalósulhasson. Méltánytalannak érzem, hogy bennünket egyáltalán semmilyen médiában, sehol meg nem említettek. Semminemű tárgyalásra, vagy fórumra meg nem hívtak ezzel kapcsolatban. És hát tisztelettel várom, hogy ezúton akkor tájékoztassanak bennünket ezzel kapcsolatban.

Tüttö István: Én azt hiszem, hogy ezt pontosan így nem áll, hogy mi meg sem említettük. Név szerint természetesen nem emlegettük az ottani cégek nevét. De azt is például látni kell, hogy a laktanya területére tervezett anyag, amennyire lehetséges, még akceptálja is azt a helyzetet, ami most ott van. Például a Horváth Zoltánék azt a logisztikai részét eleve úgy kezeli, mintha ott nem is lenne különösebb változás. Azt azonban tudni kell, hogy Redilco cég kikötötte, hogy a tervezést ő végezheti el, tehát ő azon elképzeléseit mindenképp meg akarja valósítani, ami egy egységes rendszer kialakításához szükséges. A másik kérdés az, hogy hogyan tudjuk ezt az opciós szerződést érvényesíteni. Ugye eleve ahhoz tulajdonba kell jutni. A tulajdonba jutás kétféle módon lehetséges. Egyik az, hogy odaadják, tehát átadják ingyen. vagy eladják. Más lehetőség nincsen. Egyelőre egyiknek a bekövetkeztéről sem tudunk, csak reménykedünk abban, hogy rövidesen meghirdetik ezeknek a laktanyáknak az eladását. És akkor az önkormányzat elővásárlási jogával élve, akkor majd kiderül, hogy pályáznak-e rá valakik, mekkora összeget ajánlanak, és, hogy az önkormányzat ezt milyen mértékben tudja követni, mert ugye ez a módja. De addig, amíg az ÁPV Rt. ezt meg nem teszi, addig arról sajnos nem tudunk beszélni, és nem is tudjuk Önöket tájékoztatni, hogy mikor következik be, mert amíg erre nem került sor, addig nincs változás. Ráadásul ugye, amikor az állam belépett volna, tehát az állam lépett volna be, akkor szintén nem állt volna fenn az a helyzet, hogy az opciós szerződésnek eleget lehet tenni, hiszen az állam apportként vitte volna be ezt az egész laktanya területet, és akkor az ÁPV Rt. feladata lett volna Önökkel megállapodni, hogy ez az ügylet tiszta legyen, hiszen vállalkozókkal együtt az olasz félnek bevinni ezt a területet nem lehet. Tehát azt a problémát, amely éppen a vállalkozókat érinti egyedül az önkormányzaton keresztül lehet kezelni. Ezt kérem, hogy értsék meg, és addig, amíg az önkormányzat nem válik tulajdonossá, addig ebben érdemben legfeljebb tájékoztatni tudjuk Önöket, hogy tárgyalásaink hol tartanak, de addig az érdemi részekig nem jutunk el.

Birkner Zoltán: Nekem azért egy picit erről más a véleményem, polgármester úr. Én azt gondolom, hogyha egy opciós szerződésünk van egy vállalkozói körrel, akkor bizony tájékoztatni kellett volna Öket arról polgármester úr, hogy például az olaszoknak a második lépcsőfokban mi a véleményük erről az opciós szerződésről. Például találkozót szerencsés lett volna szervezni, mondjuk a vállalkozói körrel és az olasz befektető között. Mi van, hogyha holnapután a laktanya tulajdonába jutunk, akkor megint egy nagy kapkodással futunk majd neki. Tehát én azt gondolom, hogy jogos a kérés, és abból polgármester úr kérem, hogy ezt a dolgot szervezze meg. Hiszen mindannyiunk érdeke, és abból polgármester úrnak egyébként tökéletesen igaza van, hogy ez akkor lehetséges majd gyakorlatilag lebonyolítani, hogyha az önkormányzat tulajdonba jutott. Na de hát legalább azt tegyük meg, hogy 3 verzióval készüljünk fel, legalább, hogy mi lesz ebben, ebben, és abban az esetben. És ez jogos kérés, azt gondolom a vállalkozói kör részéről. Ezt bizony polgármester úrnak a közeljövőben meg kell szervezni ezt a részt.

Tüttö István: Állok rendelkezésre. Természetesen egyeztetünk egy időpontot, hogy mikor. De szeretném azt is jelezni, hogyha az ügy szempontjából az a verzió is előfordulhat, hogy a laktanyák időben nem állnak rendelkezésre, akkor Önök a tevékenységüket ott folytathatják, hiszen nem tudom milyen megállapodásuk van a ÁPV Rt-vel, de akkor az önkormányzatnak más irányban kell az egész beruházást folytatni. A kettő össze is nőhet egymással, de akkor már más konstrukció. Tehát akkor az opciós szerződés úgy nem működik, mert ismétlem, csak akkor lehet annak érvényt szerezni, hogyha tulajdonosokká válunk. Legfeljebb az lenne a javaslatunk, hogy Önök is a maguk befolyási területét használják ki arra, hogy ezt a döntést mielőbb meghozza az ÁPV Rt., hogy döntse el, hogy mikor adja el, illetve hát biztosítsa, írja ki a pályázatot. Ha ezt befolyásolni tudják, akkor szívesen vesszük. Ezek után Zakó urat kérem, hátha Ő ebben többet tud mondani.

Zakó László: Tisztelt Közgyűlés! Tisztelt Polgármester Úr! Köszönöm a lehetőséget, hogy szólhatok néhány mondatot. Elsősorban a miatt kértem szót, mert a tegnapi Népszabadságban jelent meg egy cikk, amelyben polgármester úr is többek között nyilatkozott, illetve az abban a

cikkben leírtaknak nagyjából megfelelő tartalmú írás jelent meg a mai Zalai Hírlapban is. Az ÁPV Rt.-ből felhívtak, és finoman szólva nemtetszésüknek adtak hangot az írás tartalmát illetően. Röviden összefoglalva az volt a hívásuk lényege, hogy az ott megjelentek nem felelnek meg a valóságnak. Nem kértek föl engem a tolmácsolására az elhangzottaknak. Tehát én most ezt fogadatlannul teszem. Viszont szeretném a történeti hűség kedvéért azt a néhány momentumot a közgyűlés elé terjeszteni, amelyek eddig általában nem úgy jöttek át, mint ahogy az a valóságban megtörtént. Valamikor a tavasz folyamán és sajnos most szégyellem magamat, a pontos időpontját nem tudom, de valamikor olyan április körül, polgármester úr, Töröcsik alpolgármester úr, Schmidt úr, Boros miniszter úr, az ÁPV Rt. részéről az illetékes hölgy, főosztályvezető asszony, az olaszok részéről két tulajdonos, valamint jómagam részt vettünk Boros miniszter úr szobájában egy megbeszélésen. Ez volt az első olyan találkozás, ahol minden érintett, vagy érdekelt fél egy asztalhoz ült, ahol azért a fővonalában mindenki elmondta az elképzeléseit, és ott az ÁPV Rt. részéről elhangzott egy szám, amely a laktanya körülbelüli értékét jelentette. Ezt az összeget 5%-ban, azaz öt %-ban módosította volna az az összeg, amely a területnek a löpor, meg lőszer menetesítését illetően még felmerülhetett volna, maximális mértékben 5%-ban. Tehát nem igaz az olaszok részéről az az állítás, hogy semmilyen felvilágosítást nem kaptak a laktanya területét illetően, mert elhangzott, bár valóban nem tálcán tették le aláírtan, hogy az összeg ennyi. De azért egy körülbelüli összeg elhangzott. A Redilco végül is, és ez a főmomentum, amit szeretnék kihangsúlyozni, úgy végzett munkát a projekten, úgy készített makettet, terveket, úgy vittek Cannes-ba terveket, úgy tartottak sajtótájékoztatót, amin személyesen én is részt vettem, hogy minden érdekelt tudott róla, vártuk, a terveket már szövegettük, csak éppen földterület tulajdonosa, a Magyar Állam minderről nem tudott hivatalosan semmit. Tehát az a késlekedés, amelyet állandóan hangoztatnak itt elsősorban az olasz cég részéről, az nem állja meg a helyét. Miután az ÁPV Rt. végül is írásban valamikor május hónap során, de hát sajnos pontos dátumot megint nem tudok mondani, megtette üzleti ajánlatát, amelyre hosszú hetekig nem érkezett válasz, és egy sürgető fax, vagy levél után, amit Sólyom úron keresztül jutattak el az ÁPV Rt. részéről olasz félhez, jött az a válasz, amelyben Masceroni úr a mellékelt faxban, amely milánói találkozón készült, megismétli elutasító döntésüket, tehát, hogy nem kívánják a Magyar Állam részvételét ebben a projektben. Az ÁPV Rt. két ajánlatot tett, az egyikkel ugye már itt foglalkoztunk, hogy a Magyar Állam beszállna az üzletbe az apporttal bevitt területtel, illetve eladná a területet. Boros miniszter úrral elég frissiben beszéltem, tehát a Magyar Állam még most tartja az ajánlatát, tehát ha lehetősége kínálkozik, részt kívánna venni az együttműködésben. Tehát nem az államon múlik, a Magyar Államon az együttműködési készség. Ami viszont - ez már az én magánvéleményem - a cikk tegnapi Népszabadságban megjelent cikkel kapcsolatban szeretném tisztelettel kérni az általában az Ipari Parkban nyilatkozó feleket, hogy ne menjen át a Magyar Állam és város, vagy az önkormányzat részéről egyfajta erőfitogtatásba, vagy egy ilyen haragszom rádiba az egész, mert nem biztos, hogy jó vért fog ez szülni. A nagykanizsai laktanya volt éveken keresztül, sőt mind a mai napig a záloga gyakorlatilag a város fejlődésének, és most azt kilátásba helyezni, hogy esetleg zöld övezetté is nyilváníthatja a képviselőtestület egy rendezési terv módosítás során, hát nem biztos, hogy egy megfelelő válasz lenne erre a most kialakult helyzetre. Nem tudom, hogy a város egyáltalán áll-e úgy a megtett ígéretével, hogy ezt kijelenthesse, magyarul a 45 hektárnyi földterületből meg van-e az a 45 hektár a Földhivatalnál bejegyzett módon, amivel már jelentkezhethet arra, hogy akkor én, mint a város, a felkínált területtel állok a befektetők elé, mert az, hogy folyamatban van a területek felvásárlása, az még az egész folyamatnak bármely fázisát is jelenheti. Még a terveket, az alkudozást is, a szerződés előkészítést, az aláírást, a fizetést, a jóváírást, a földhivatali bejegyzést, stb. A Redilco végül is a saját kockázatára fektetett be itt ki tudja, hogy hány 10, vagy 100 millió Ft-ot. Még egyszer mondom, a földterület tulajdonosának beleegyezése, vagy egyáltalán jóváhagyása nélkül, ami szerintem az ő üzleti kockázatát kell, hogy jelentse. Én úgy gondolom, hogy a legjobb úton akkor járunk, hogyha már a kész, vagy már beindult Ipari Parkban a város a maga feladatát teljesíti azzal, hogy az adózás mértékéről, a szakemberképzésről, utánpótlás módjáról, vagy a város által biztosított szolgáltatások minőségéről, mennyiségéről vitatkozna. Én úgy gondolom, hogy a város adottságainál fogva nem fog tudni fölőlni olyan mértékig ehhez az egész projekthez, amely olyan nagy beleszólást engedne az üzleti menetbe. Úgy gondolom, hogy az ott dolgozni fogó, vagy a munkába álló ki tudja hány ezer embernek a munkája során előállt hozadék lesz az, amit a városban le kell csapolni, meg aminek a hasznát majd itt élveznie kell elsősorban az itt lakóknak. Tehát igazából szeretném azt elmondani, és ezzel megköszönöm a figyelmüket, hogy inkább koncentráljunk magamat is beleértve és a tisztelt közgyűlést is beleértve, arra, ami majd az üzemmenet beindulása után a városra vár, és inkább legyünk egy kicsit lépéselőnyben, mint majd akkor igyekezzünk megint kapkodva dönteni. És nem tudom, hogy szó szerint jött-e a Népszabadságban a polgármester úr nyilatkozata, vagy nem, vagy helyreigazítást lát-e

szükségesnek, de én úgy gondolom, hogy a Magyar Államot úgy feltüntetni, mint kerékkötője ennek az ügymenetnek, az enyhe csúsztatás.

Tüttö István: Azt hozzá kell tennem, hogy nagyon erős támogatójának sem ítélnék meg, mert ahogy Zalaegerszeg, Kaposvár, Miskolc, Szeged, sorolhatnám tovább, ezek a városok ingyen megkapták a katonai laktanyákat, föltehetjük mi is a kérdést, hogy miért nem kapja meg Nagykanizsa, hiszen országos érdeket szolgálna. Továbbra is azt mondom, hogy reményeim szerint ez az ügy pozitív irányú változást fog nyerni, és hozzá kell azt is tennem, hogy mi nem az állammal akarunk itt ujjat húzni, hanem szeretnénk, ha ezt jelentős lehetőséget azzal segítné az állam, hogy legalább azt mondja, hogy mielőbb el lehet adni. És én most is fenntartom azt a kifogásomat, hogy elővásárlási jog mellett versenytárgyaláson vegyünk részt akkor, amikor egy olyan cél érdekében lehetne hasznosítani a laktanyákat, amelyről egész ideig beszéltünk, én azt kérném innen is a kormánytól, hogy legalább ezt a támogatást adja meg. Aztán, hogy a kormány és a Redilco között, illetve, hogy egyéb módon újra elővehető-e az a probléma, illetve az a kérdéskör, hogy az állam beszáll, ami szintén meggyorsíthatja ezt a kérdést, azt a Redilco-val kellene ismét tisztázni, mert ebben nem mi vagyunk a kompetensek, hiszen nem döntöttük el azt, hogy a számukra pontosan azon okoknál fogva, amit Masceroni úr nyilatkozott, megismételni nem akarom. Meg kellene győzni őket abban esetben, hogy még sem így van, gyors döntéssel ebbe beruházásba bevinni, és akkor az egész ütemezése is megváltozhatná a laktanyákkal kapcsolatos beruházást.

Birkner Zoltán: A végén már polgármester úr, azt gondolom, a lényegét kezdte el feszegetni az ügynek. Én arra kérem polgármester urat, hogy ilyen furcsa, ha nem polgármester úr mondta ezt, akkor elnézést kérek, de butuska nyilatkozatok helyett inkább folytassa tovább azt a tárgyalássorozatot, amit elkezdett korábban az ÁPV Rt-vel kapcsolatosan és szemben. Szerintem ez Nagykanizsa érdekét szolgálja. A másik, én nekem mindig úgy tűnik, ez egy politikai ügy polgármester úr. Ön eddig ettől próbált mentes lenni. Arra kérem, hogy maradjon ezen a vonalon. És valóba ne próbáljunk egy Nagykanizsa kontra ÁPV Rt., Nagykanizsa kontra Állam, játékba menni, hiszen éppen most mondta el képviselő úr, hogy az ügy első pontja félig, meddig lezárult, és akkor most tekintsünk előre, hogy akkor hogyan lehet még is visszahozni ezt a dolgot. Az állam éppen a felolvasás alapján látszik, hogy nyitott valamilyen szinten, az ÁPV Rt. erre tárgyalás sorozatra. Inkább arra kérném meg a polgármester urat, hogy az olaszokkal egy újabb tárgyalási kört ez ügyben kezdeményezzen és az sokkal jobb, mint, hogy utána meg magyarázkodnia kelljen polgármester úrnak, hogy mit is nyilatkozott a Népszabadságban. Tehát ez nem vet jó fényt sem ránk, sem polgármester úrra, úgyhogy arra kérem polgármester urat, hogy inkább mással foglalkozzunk.

Szekeres Sándor: Elnézést, hogy megint érdeklődnék, de az olasz szerződéssel kapcsolatban szeretném én megkérdezni konkrétan, hogy ami aláírásra került szerződés, abban a lakatanya területekkel kapcsolatban az önkormányzat nem vállalt-e valamiféle kötelezettséget, ami megint egy jogi helyzetet tudna előidézni köztünk és az önkormányzat között? Nem tudom, hogy ez mennyire lehetséges, hogy ebbe valaki belenézne, hogy konkrétan milyen megfogalmazásba került ez a szerződésbe? Már nehogy ez legyen az akadálya annak, hogy a továbbiakban akkor egyáltalán ezek dolgok, amiről tetszett beszélni, ezek valóban megvalósíthatóak legyenek.

Tüttö István: Mindenképpen külön erről tárgyalni kell. Egyszerű a válasz, az önkormányzat viheti be csak, hiszen két személyes a részvénytársaság. Az önkormányzat pedig úgy nem tudja bevinni, hogy azt mondja, hogy kérem, ezt eladom másnak, mert akkor nem tudja bevinni. Ha pedig valaki rajta van, vele együtt meg azért nem lehet bevinni, mert nem kerül tulajdonba. Tehát ezeket a kérdéseket menet közben rendezni kell. Tehát én erről most hosszan nem akarok itt beszélni, mert ez nem igazán tartozik a nagy nyilvánosságra. De ezt az ügyet lehet kezelni, erre az olaszok is hajlandók, meg is erősítették, hogy az itteni vállalkozókkal számolnak, csak akkor jó lenne egy olyan időpontot is keresni, amikor jönnek ide az olaszok, mert most többször fogunk találkozni, hogy a legközelebbi itt létükkor már találkozoznánk Önökkel is.

Szekeres Sándor: Igen, erre már került sor az olasz találkozóra, ahol ők szóban tettek arra ígéretet, hogy tulajdonképpen bennünket, vállalkozókat és vállalkozótársainkat az ő nagy projektjük betudnak. Viszont tudomásom szerint a szerződés aláírásakor erre már nem voltak hajlandók emlékezni. Tehát azért igazándiból szeretnénk mi egy írásos anyagot és ennek a dolognak a letisztázását. És köszönöm szépen a lehetőséget, és fogom keresni polgármester urat ezzel kapcsolatban.

Tüttö István: És visszatérve még egy mondat erejéig. Az, hogy ott a tervek, hogy készültek, az nem igazán befolyásolja a jövőt, hiszen a tervek, ezek csak látványtervek. A valódi tervek menetközben eleve úgy készülnek el, amely már valós területekre. Tehát ez a kérdés a kivitelezés szempontjából még ezután lesz igazán részletkérdés, és akkor már pontosan kezelhető is. Ez egy projekt bemutatás. Arra alkalmas volt, hogy egy egységben bemutasson egy Ipari Parkot, Logisztikai Központot. És az hogy most egy terület éppen beleesik, vagy nem esik, éppen másnak a területe is bent van, nem igazán befolyásolja a befektetőt, hiszen inkább a befektetőt az érdekli, hogy van-e út, milyen, hol fekszik, milyen közel van, van-e munkaerő? Az, hogy most attól 500 m-re, vagy 200 m-re építkeznek, az számára nem lényeges kérdés.

Birkner Zoltán: Tisztelt polgármester úr! Megsegítve az Ön munkáját. akkor ezt egy határozati javaslattal szeretném ezt lezárni, ha megengedi. Az valahogy így szólna, hogy Nagykanizsa Megyei Jogú Város polgármestere tárgyalásokat kezdeményezzen az ÁPV Rt. és az olasz fél közötti, illetve Nagykanizsa Megyei Jogú Város közötti laktanya megszerzésére. És előtte első lépésként beavatja, illetve a vállalkozókra vonatkozó pontokat meg úgy szintén egy külön tárgyalásként előkészíti, és a konzorciumot pedig beavatja azon pontokba, ami őket is érintheti. És legyen ennek a határideje szeptember 30., azt hiszem ez reális, Tehát olyan szempontból reális, hogy valamit mondani kell újra az ÁPV Rt-nek, ez nagyon fontos az olasz félnek is, és akkor a két felet újra össze lehet hozni. Előtte pedig legyen meg ez a tárgyalás a konzorcium és a város, és az olaszok között úgy szintén. És akkor azt hiszem, tovább léptünk, amennyiben ezt a lefogadják, akkor kérem, szavazzunk erről.

Tüttö István: Rendben van, szavazunk, ügyrendi javaslat.

Cserti Tibor: Nem szavazok, megmondom őszintén, mert sorrendi problémát vélek felfedezni. Polgármester úr, meg kellett volna szavaztatni az indítványomat, mert javaslata nem előzheti meg az én javaslatomat, tudomásom szerint. Ha tévednék, akkor. (mikrofon nélkül, nem érteni)

Tüttö István: Egy pillanat, azt senki nem mondta, hogy jogszerűtlen az aláírt szerződés. Ilyen választ senki. Mert te azt javasoltad, hogy szavazzunk újra erről. Nem? Nem erről van szó? Akkor légy szíves te is mond el, akkor töröljük ezt a szavazást.

Cserti Tibor: Határozati javaslatomnak a lényege, hogy a közgyűlés erősítse meg az előttünk lévő két aláírt szerződést, nevezetesen az alapító okiratot, és szindikátusi szerződést.

Tüttö István: És még úgy, hogy ugye azzal a kiegészítéssel, ami itt van.

Cserti Tibor: Polgármester úr megismétlem még egyszer. Ki alakult egy olyan állapot, amiben ezek a szerződések jogilag vitathatóak. Ezt támasztotta alá gyakorlatilag a jegyzőné véleménye is, támadhatóak. Gyakorlatilag arra tettem indítványt, még egyszer mondom, hogy a jogi helyzetet tisztázzuk. Na most Birkner úrnak utána volt egy javaslata. Nézzé, a javaslat gyakorlatilag érintette a szindikátusi szerződést. Amennyiben ez a szindikátusi szerződés érvényben van, ez meghatározza az önkormányzat feladatait a laktanyák vonatkozásában is. Az már alárendelődik ennek a dolognak. Akkor ne hozunk egy olyan határozatot, ami gyakorlatilag megint más irányba kötelezi az önkormányzatot. Tisztára nevetséges lenne a jogi helyzet. Ha nem így van és tévedtem, akkor megint kérem a tisztelt jegyzőnének az aktív részvételét a gondolatmenet tisztázásában.

Röst János: Én azt hiszem, hogy nem kell szavazni Birkner Zoltán javaslatáról több dolog miatt. Az egyik az, hogy a polgármester úrnak az a dolga, hogy elmenjen tárgyalni az ÁPV Rt-hez, nem kell ezt külön megszavazni. De, ha ragaszkodik hozzá Birkner Zoltán, utasításban adhatjuk neki. A másik pedig az, hogy korábbi szavazásaink alapján, egyébként ezt már egyszer a polgármester úrnak feladatként meghatároztuk, még az első szerződések megkötése kapcsán. Tehát erről egyszer már volt egy döntés, hogy a polgármester úr érdemben tárgyaljon az ÁPV Rt-vel. Én nem hiszem, hogy még egyszer meg kellene erősíteni, de ha ragaszkodunk hozzá, akkor megerősítem, csak nincs értelme neki.

Tüttö István: Egyébként az ÁPV Rt-vel folynak a tárgyalások. Én azért bátorkodtam üzenetet küldeni, hogy fel kéne gyorsítani. Tarnóczky úr ügyrendi gombot nyom, és utána szavazunk.

Tarnóczy Attila: Tisztelt Cserti képviselő úr! A jó szándékát érzékelem, mégis úgy gondolom, hogy javaslata azért veszélyeket rejt magában. Itt van egy vélemény, miszerint az aláírás jogszerűtlen, ez vagy igaz, vagy nem igaz - egyelőre nincs eldöntve. Ha viszont az Ön javaslata szerint szavazni fogunk, és ez nem kapja meg a 14 igent, akkor lesz egy igazán furcsa helyzet, az ugyan nem egy döntés, hogy jogszerűtlen, de mégis valamiféle kivonulást jelent az önkormányzat részéről a szerződés mögül. Én azt tanácsolnám, hogy ezt a szavazást, amit Ön javasol, akkor tegyük meg, hogyha valaki kezdeményezésére, valahol, a megfelelő fórumon ez kiderül, hogy ez jogszerűtlen, mert erről én vagyok pillanatnyilag meggyőződve. És egy teljesen összekavart helyzetbe fogunk keveredni, ami a befektető részéről a mi hitelességünket is adott esetben erősen megkérdőjelezheti.

Cserti Tibor: Osztom, tényleg a jó szándék vezérelt ebben a dologban, és azokat az aggályokat is osztom, amit alpolgármester úr megfogalmazott. Azt azért határozottan szeretném leszögezni, az megállapításra került, hogy az elfogadott, korábbi közgyűlésen elfogadott határozat, ebben a témában elfogadott határozat, és az önkormányzat, mint tulajdonostárs által aláírt társasági szerződés, a kettő nem esik egybe, a kettő különböző. Ebből a szempontból a jó szándék engem arról, még egyszer mondom, vezérelt, hogy a kettő jogilag is essen egybe, ne legyen támadható. Kérem szépen, módosítom akkor az indítványomat polgármester úr, erről tessék szavazni, hogy kérdezzük meg a tisztelt képviselőtársakat, hogy mindezen kételyek eloszlátása érdekében kívánnak-e a témában újra szavazni.

Tüttö István: Kérem, akkor erről szavazunk. Aki igennel szavaz, az az újrászavazás mellett dönt. Tehát magyarul, Cserti úr azt javasolja, hogy szavazzunk újra. Tarnóczy elmondta azokat az aggályokat, ami miatt ezt meg kellene fontolni. De mivel ügyrendi javaslat volt, ezért szavazni kell róla. Cserti azzal módosította, hogy amennyiben a közgyűlés úgy szavaz, hogy nem szavazunk róla, akkor most nem foglalkozik vele. Kérem, Önökön múlik, hogy szavazunk-e róla, vagy sem. Aki igennel nyom az a szavazás mellet dönt, aki nemmel az pedig azt tanácsolja, hogy most ne szavazzunk róla, illetve, hogy újra.....

(A szavazás - a hangfelvételen nincs rögzítve - a gépi jegyzőkönyv szerint Cserti Tibor javaslatáról történt a következő eredménnyel:)

A közgyűlés 5 szavazattal, 13 ellenszavazattal és 3 tartózkodással a javaslatot nem fogadja el.

Tüttö István: később térünk vissza rá, ahogy Tarnóczy úr javasolta. Akkor az előbb elhangzott javaslat, amit Birkner úr tett fel, akkor most szavaznánk róla. Még Böröcz úr szól, és utána szavazzunk a Birkner úr javaslatáról.

Böröcz Zoltán: Arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy Cserti úr hozzászólásának volt egy másik része, ami Röst úr javaslatához kapcsolódik, aminek a lényege az Birkner úr által javasolt természetesen nagyon fontos, de indokolatlan ezt a döntést meghozni, mert volt egy korábbi döntésünk, ami a polgármestert kötelezi rá, és mert az a szindikátusi szerződés 1. pontjának 5. bekezdése erre vonatkozóan kötelezettséget ír elő, amit nem idézhetünk, mert szindikátusi szerződés kétszer erősíti meg azt, hogy az önkormányzatnak, polgármesternek ez a kötelezettsége. Nem gondolom, hogy egy harmadik határozattal kötelezettséggé kéne válnia. Azt gondolom, nem kell erről szavazni, ez természetesen...

Tüttö István: Jó, csak erről meg az a véleményem, ha most nem szavazzátok meg, akkor mivel ez törvénytelen, akkor nem végrehajtanom. Jó rendben van. Birkner urat kérdezem, hogy fenntartja-e?

Birkner Zoltán: Igen, mert abban a Nagykanizsai Vállalkozói Konzorcium rész nem volt benne. Tudom, hogy ez egy korábbi döntés volt, de az nincs összefüggésbe a szindikátusival. Tehát ezért kérem, hogy legyenek kedvesek szavazzunk róla. Ez lesz a harmadik megerősítés egy kis kiegészítéssel, ami szerintem ma nagyon fontos, hogy megtegyünk.

Tüttö István: Köszönöm, akkor kérem a szavazatot Birkner úr korábban elhangzott javaslatáról.

A közgyűlés 19 szavazattal, 1 ellenszavazattal és 1 tartózkodással javaslatot elfogadja és a következő határozatot hozza:

241/2001.(VII.26.) számú határozat

Nagykanizsa Megyei Jogú Város Közgyűlése

1. felkéri a polgármestert, hogy a volt Gábor Áron és Kossuth Lajos laktanyák területének megszerzése érdekében kezdeményezzen tárgyalást a ÁPV Rt., a Redilco SPA és Nagykanizsa Megyei Jogú Város Önkormányzata között.
2. felkéri a polgármestert, hogy a volt laktanyák területén jelenleg tevékenységet folytató Murasped Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. és a Nagykanizsai Kisvállalkozói Centrum Ingatlanforgalmazási- és Befektetési Kft. képviselőit a NagyPlus Rt. szindikátusi szerződésének őket érintő pontjairól tájékoztassa, valamint a két cég és a Redilco SPA közötti tárgyalást segítse elő.

Határidő: 2001. szeptember 30.
Felelős : Tüttő István polgármester

Tüttő István: Köszönöm szépen a megjelenést. Én azt tanácsolom, hogy azon részt, amit Kiss úr vetett fel, zárt ülésen folytatnánk. Kérem, erről a szavazatokat. Kérem, szavazzunk.

A közgyűlés 17 szavazattal, 2 ellenszavazattal és 2 tartózkodással javaslatot elfogadja.

Zárt ülés

A zárt ülésen elhangzott hozzászólásokat, javaslatokat és döntéseket a zárt ülésről készített külön jegyzőkönyv tartalmazza.

A közgyűlés 242/2001.(VII.26.) számú határozata később kerül kihirdetésre.

Tüttő István polgármester más tárgy vagy hozzászólás nem lévén, az ülést 16.25 órakor bezárta. (Az ülésről készített hangfelvétel alapján ezen jegyzőkönyv a hozzászólásokat majdnem szó szerint tartalmazza.)

Kmf.

Szabóné dr. Csányi Mariann
jegyző

Tüttő István
polgármester

A jegyzőkönyvet készítette:

Kovács Éva